



## چەند تاییبەتمەندییە ک لە شیوازی شیعیری نالیدا

ماریوان حمە کریم احمد،<sup>۱</sup> هەزار فەقی سلیمان حسین<sup>۲</sup>

۱- بەشی زمانی کوردی، کۆلیجی پەروردهی بنەرەت، زانکۆی گەرمیان، هەرئێمی کوردستانی عێراق

۲- بەرپۆه بەرایەتی گشتی پەروردهی گەرمیان، وهزارەتی پەرورده، هەرئێمی کوردستانی عێراق

### پوخته:

#### Article Info

Received: June, 2023

Revised: June, 2023

Accepted: July, 2023

#### Keywords

شیعیر، شیعیری کلاسیک، شیواز، زمان، نالی.

#### Corresponding Author

[Mariwan.hama@garmian.edu.krd](mailto:Mariwan.hama@garmian.edu.krd)

[Hazhar.faqe@garmian.edu.krd](mailto:Hazhar.faqe@garmian.edu.krd)

شیوازی ورد و چر و تاییبەتی شیعیری (نالی ۱۸۰۰ - ۱۸۷۹ ز)، توێژەرانی ناچار دەکات، لە چەندین لایەنی جیاوازهوه له دهقه کانی بدوین، هەر ئەمەش هۆکاری سەرەکی هەڵبژاردنی ناوێشانی توێژینهوه کەبە، چونکه ئەگەرچی دەزانین لێره و لهوێ هەندیک کار له سەر شیوازی شیعیری نالی (به هاوبهشی له گەل شاعیرانی تردا کراوه)، به لای هیشتا مهوادی فراوان له شیعیری نالیدا ههیه، که له روانگهی شیوازهوه روونایکی نه خراوته سهر. ئامانج له م توێژینهوهیه درخستن و ئاشکراکردنی هەندیک لایەنی گشتی و تاییبەتییه له شیوازی شیعیری نالیدا و سنووری توێژینهوه کەش پێشاندانی شیوازه له دهقه کوردییەکانی ئەم شاعیرەدا.

ئەم توێژینهوهیه به پشتبەستن به میتۆدی (وهسفی شیکاری) له باره ی (چەند تاییبەتمەندییە ک لە شیوازی شیعیری نالیدا) دەدوێت، که خۆی له پیشه کیهک و دوو بەشی سەرەکی و ئەنجام و لیستی سەرچاوه دا دەبێتێتهوه. بەشی یە کەم تەرخانکراوه بۆ زاراوه و چەمک و کورتەیه کی مێژووی شیوازگهری. له بهشی دووه میشدا له باره ی شیوازی شیعیری نالی له ئاسته کانی دەنگ و ئاواز (ئاوازی دهره وه و ناوه وه)، دواتریش له ئاستی زمان و وێنەدا، له زمانی شیعیری و وێنە ی هونەرپی له شیعیری شاعیردا دەدوێت. له کۆتاییشدا ئەوه دەرئەنجامانە ی که توێژینهوه کە پێی گەیشتووه له گەل لیستی سەرچاوه کاندایە بێتێن.

### پێشەکی:

زمانییه کانی ئەو دهقانه ی توێژینه وه یان له سەر ده کات، ئامانجه کانی خۆی به ده بیهێنیت.

ئەم توێژینه وه یه هه ولده دات، له شیوازی شیعیری رابه ریکی دیاری شیعیری کلاسیکی کوردی (قوتابخانه ی بابان)، که ئەوییش (نالی ۱۸۰۰ - ۱۸۷۹ ز)، بدوێت. ئەمەش له به رته وه ی نالی خاوه نی زمانیکی وه هایه، که شیوازیکی تاییبەتی به دهقه شیعیرییه کانی به خشیوه و شاعیرانی هاوسه رده می خۆی و دوا ی خۆشی خستوو ته ژیر کاریگه ری شیوازه که ی خۆیه وه، چونکه ئەوه نالی بوو، که زمانی دهقی شیعیری له زاری گۆرانه وه گواستوه بو سەر زاری کرمانجی ناوه راست و شاعیرانی هاوسه رده م و دوا ی خۆشی به هه مان پێچکه دا برد. ئەمەش به تنه ا له روخساردا رهنگی نه دایه وه، به لکو له قوولایی هزری نالیدا، شانازیکردن به و شیوازه و شیوازی زمانییه وه ده بیهێت.

شیواز، مه دیانی توێژینه وه یه بۆ زانستی شیوازگه ری، له روانگه ی زمانه وه له دهقی ئەدهبی ده کۆلێته وه. شیوازگه ری وه کو زانستیک نوێیه و بایه خێ ته واو به بواره زمانه وانیه کانی ناو دهقی ئەدهبی ده دات، که ئەمەش له دوا ی تێروانییه نوێیه کانی زانای زمانه وانای سوپه رسی (دی سو سێر) و خوێندکاره که ی (شارل بالی) فه ره نسیه وه هاته ئاراه. شیوازانسان ره گ و پێشیه ی ئەم زانسته بۆ ره وانبێژی کۆن ده گه رپێنه وه و پێیان وایه له هه ناوی ره وانبێژییه وه له دایکبووه، هه ر بۆیه تاکو ئیستاس ره وانبێژی بایه خێ خۆی له ناو ئەم زانسته دا پاراستوو. شیوازگه ری وه کو زانستیک ده کریت له شیوازی تاکه که سی، یان قوئاغیکی دیاریکراو، یان شیوازی تاییبەتی نه ته وه یه ک بکو لێته وه. له روانگه ی تاییبەتمەندییه

هه لێژاردنی وشه دا، شیوهی زمانه که به تی، لادانیتی، ره وانبیزی و لایه نه کانی تر، شیوازی رسته کانی، شیوهی پهره گرافه کانی، وانا هه موو رواله ته کانی ده ریری زمانه که ی و چۆنیه تی به گه رخستن و به کارهینانیا نه، له رووی سینتاکس، وینه، ریتیم یان به کارهینانی ره گه زه کانی ناسکیژییه وه (هالپیرگ، ۲۰۱۰: ۱۷۹).

وشه ی شیوازی له (زمانی عه ره بیدا "الاسلوب" ی بۆ به کار ده هینتریت، که مانای "المنهج، الطریق" دیت، له زمانی فارسی شه دا وشه ی "سبک" ی بۆ به کار ده بریت) (مه لازلاده، ۲۰۱۹: ۱۶) له فهره نه نگه کوردیه کانیشدا، له هه مان نه وه مانایانه ده دا یاخوود نزیک ده بنه وه، له وانه: له هه نبانه بۆرینه دا شیوازی به واتای ((شکل و ته رح، راهاتن، هیئته و قیافه)) (موکریانی، ۱۳۸۴: ۵۰۲) هاتووه، ههروه ها له فهره نه نگه خالی شه دا نووسراوه ((شیوازی: شیوه ی تایبه تی نووسین، یان قسه کردن)) (خال، ۲۰۱۷: ۳۷۹)، له فهره نه نگه کوردستانی گیوی موکریانی شه دا به واتای ((شیوازی، تووره، ده ستوور، شیوه)) (گیوی موکریانی، ۲۰۱۷: ۹۴۵) هاتووه. له فهره نه نگه مه ردۆخیشدا وشه ی شیوه هاتووه و نووسراوه ((شیوه: رینگه، یاسا، باو، خو، شیوازی، خو، داب، نه ریت)) (کوردستانی، ۱۳۴۹: ۱۶۲).

### تهوهری دووهم: چه مکه و پیناسه ی شیوازی

دیاری کردنی پیناسه یه کی دیاری کردنی و تایبه ت، که شیوازی له هه موو بواره کاندای بنوینیت کارێکی ئاسان نیه، چونکه ئه م وشه یه له زۆریه ی بواره کانی وه کو ئه ده بیات و موسیقا و په یکه رتاشی و گۆرانی و هونه ر و زانست و بواری سیاسی و ئابووری و چه نندین بواری دیکه دا به کار ده هینتریت، به لām له گه ل ئه وه شه دا گرنگترین ئه و بواره ی، که وشه ی شیوازی تیدا بوو به زاراوه یه کی تازه، ئه ده ب و ژانره کانی ئه ده ب بوو، به تایبه تیش له شیعر دا، چونکه (شیعر هیزی سۆزه، ده درتیه پāl شیوازی) (الشایب، ۱۹۹۴: ۱۹۶).

شیوازی گه ری زانستی شیوازه، وانا زانستی لیکۆلینه وه ی ده ق و وه سفی ئه و رینگه یه یه، که ده ریری تیا خراوه ته روو، دیاره ئه وه ه یه کیکه له بواره کانی ره خنه ی ئه ده ب، که جیا له هه ر لایه نیکی کاریه گه ری کۆمه لایه تی، یان سیاسی، یان ئایدۆلۆجی، یان هه ر لایه نیکی په یوه ست به ده ق، بنیاتی زمانی ده قی ئه ده بی له به رچاو ده گریت و له وه ده کۆلێته وه، ئه مه چونکه شیوازی گه ری نووتیری ئه و زانستانه یه، که له سه رده ی نویدا له زانسته کانی زمان په ییدا بووه (عه بدووللا، ۲۰۱۰: ۱۴). (شارل بالی ۱۸۶۵ - ۱۹۴۷ ز) که خو ی دامه زرتنه ری شیوازی گه رییه، چونکه کتییی (باسیک له شیوازی گه ری فهره نس) ی ئه و، بۆ یه که مجار له سالی (۱۹۰۹) ز چاپکراوه و به سه ره تای دا هینانی زانستی شیوازی گه ری له قه لهم ده درت) (Балли، 2001: 5). ئه و

تووتیینه وه که له پێشه کی و دوو به ش و ته نجام و لیستی سه رچاوه کان پیکه اتووه. له به شی یه که مه دا، که به ناوی زاراوه و چه مکه و میژووی شیوازه وه یه، له روانگه ی تیۆرییه وه تیشک ده خاته سه ر زاراوه و چه مکی شیوازی و کورته یه کی گرنگیش له میژووی سه ره لدانی شیوازی ده خاته روو. له به شی دوو هه میشه دا، که لایه نی پراکتیکی تووتیینه وه که یه و به ناوی شیوازی له شیعی نالی دایه، له دوو ته وه ری سه ره کی پیکه اتووه. له ته وه ری یه که مه دا له به ری شیوازی شیعی نالی له ئاستی ده نگ و ئاوازی، که له ئاوازی ده ره وه (کیش، سه روا) و له ئاوازی ناوه وه ه دوو باره کردنه وه ی (تاکه ده نگ، وشه، ده سه تهازه و رسته) خو ی ده بیته ته وه، پیکه اتووه. له ته وه ری دوو هه میشه له هه ردوو ئاستی زمان و وینه ی هونه ریدا، شیعه ره کانی شاعیر ده خاته به ریاس.

### به شی یه که م: زاراوه و چه مکه و میژووی شیوازی تهوهری یه که م: زاراوه ی شیوازی

وشه ی شیوازی له زمانی لاتینیدا پیی ده وتریت (Stilus) واته (هه لکۆله ر). له بواری نووسینیدا به و مانایه دیت که رینگه یه که بۆ نووسین و نووسه ر له پینا و مه به سه ته ئه ده بییه کانیدا به کاری ده هینت (ئه حمه د، ۲۰۰۹: ۱۳). ههروه ها له کۆندا لای ئه وروپایه کان (به و ئامرازه نووکتیزه مه عده نییه ده و ترا، که له نووسین له سه ر تابلۆ مۆمییه کان نووسینی پی ده کرا، به لām له پاشان وانا میژوو یه کانی گۆرانی به سه ردا هات، له گوزار شه تکردن له سه ر چۆنیه تی جێبه جێکردن له سه ده ی چوارده ی زاینی بۆ چۆنیه تی ناسین یان هه لسه وکه و تکردن له سه ده ی پانزه ی زاینی، بۆ چۆنیه تی گوزار شه تکردن له سه ده ی شانزه ی زاینی، تا له سه ده ی چه فده یه و اتاکه ی له سه ر چۆنیه تی چاره سه رکردنی بابه تیکی دیاری کردنی له جوارچیه ی هونه ره جوانه کان کورت بوویه وه. له دوای هه موو ئه وانه وانا ی زاراوه ی شیوازی، له بواری نووسیندا، له سه ر چۆنیه تی نووسین له لاییک و له لایه کی ته ره وه چۆنیه تی نووسینی تایبه تی نووسه ریکی دیاری کردنی یان ره گه زیکی دیاری کردنی یان سه رده میکی دیاری کردنی کورت مایه وه) (عه بدووللا، ۲۰۱۰: ۱۴).

وشه ی شیوازی، به واتای ئووج دیت، که نامه ی پی نووسراوه، یان شیوه ی نامه یه، ستایل په یوه ندییه کی به ته وی سیستیی وینه یه، ئامیزی هونه ری ده ریرینه، که تایبه تمه ندی کیه سی دا هینانی نووسه ریک، ته نیا به ره میک، ریتازیک، قوتابخانه یه کی ئه ده بی، ژانریک، یان ئه ده بی نه ته وه و قوناغیک نیشان ده دا، تایبه تمه ندییه کی شیوازی ده ریرینه له په خشان یان شیعر دا چۆن نووسه ریک شه تکان ده لیت، شیکردنه وه و خه ملاندنی ستایل تاقیکردنه وه ی نووسه ره له چۆنیه تی

لاسايکردنه وهی هه مان بابەت بە کاربێنیت، بە لأم بە شیوهی جیا جیا و بۆی ههیه هه ندیکی بە گێرانه وه بیکات و هه ندیکی له سه ر زمانێ که سانی تر بێت، وه کو هۆمیرۆس وای ده کرد)) (ئه ره سه تۆ، ۲۰۰۴: ۱۹)، به لأم بێگومان ئه مه ئه وه ناگه یه نیت، که شیوازناسی هه ر له سه رده می ئه ره سه تۆ وه بوونی هه بوو بێت، چونکه (شیوازناسی و میژووی سه ره له ئدانه که ی، جیا وازیه کی زۆر هه یه له گه ل بوونی شیواز و سه ره له ئدانی ده قی ئه ده بی، چونکه شیوازناسی به زانستی لیکۆلینه وه له شیوازی ده ق داده نریت، که وه کو زانستیک خۆی سه له مانده وه، ئه وه ش مانای ئه وه یه، که شیوازناسی کۆمه لیک قوتابخانه و چه مک و خاسیه ت و بنه مای جیا وازی هه یه و میکانیزی کارکردنی تایبه ت به خۆی، بۆ لیکۆلینه وه و شیکرنه وه ی ده قیک پێشکه ش ده کات. سه ره به خۆبوون و پێگه شتی زانستیکیش به م ئه رکه وه پتویستی به زمه نیکی میژووی درێژ هه یه، بۆیه شیوازناسی وه ک زانستیک سه ریخۆ زۆر که وتوه ته دوای داھینانی ئه ده بییه وه)) (مه لزا ده ' ۲۰۱۹: ۲۷).

له کۆندا لای ئه وروپایه کان (چه مکی شیواز زیاتر په یه ونه دی به بابەتی ره وانپێژیه وه هه بووه تا هونه ری شیعر)) (ئه حمه د، ۲۰۰۹: ۱۵)، هه ر بۆیه (به شیک له و باوه رده ان، که شیوازناسی له مه ئلانی ره وانپێژیه وه سه ری هه لدا وه، که ئه مه ش بۆ ره وانپێژیه که ی ئه ره سه تۆ ده گه رتیه وه، که باسی لێ وه کردوه)) (مه لزا ده ' ۲۰۱۹: ۲۷).

له کۆندا رۆمانیه کان به شیوه یه کی گشتی، سی جۆر شیوازیان دیاری کردوه، که ئه وانیش ۱- شیوازی به رز، ۲- شیوازی مامنا وه ند، ۳- شیوازی نزم. ئه م سی جۆره شیوازه ش به رامبه ر به سی به ره مه که ی (فرجیل) دانرا ون، که به پی بارودۆخی کۆمه لایه تی سه رده مه کانی (شوانکاره ی، کشتوکالی، داستانی) دانرا ون، که شوانکاره ی به رامبه ر به شیوازی نزم، کشتوکالی به رامبه ر به شیوازی مامنا وه ند و داستانی به رامبه ر به شیوازی به رز)) (ئه حمه د، ۲۰۰۹: ۱۵).

بێگومان رۆژئاوا هه ر له سه ره تا وه لانکه ی له دایکبوونی ئه م زانسته بووه، به لأم (هه ر له سه ره تا وه شیوازه ریا ن به لای زمان و لیکۆلینه وه زمانه وانیه کانا شکانده وه، چونکه زۆریه ئه وانیه له و مه یدانده لیکۆلینه وه یان پێشکه ش کردوه، زما مه وان بوون، بۆ نمونه دوای مر دنی (سۆسیر) یه کیک له قوتابیه کان به ناوی (شارل بالی)، که ناویکی دیاره له شیوازه ریا، گرنگی به ئه رکی ده ربیرینی زمان دا)) (خه لیل، ۲۰۱۷: ۲۲۲).

یه کیک له و نووسه ره یه که مه انه ی شیوازیان به کاره ینا، (نۆفالیس) بوو، (نۆفالیس) یه که م که سه زا را وه ی (شیوازه ری) به کاره ینا وه، له روانگه ی ئه وه وه زا را وه که تیکه له له گه ل ره وانپێژیدا (بیرجیرو، ۱۹۷۲: ۹)، هه رچه نده زۆر له

شیواز ده ناسنیت، (وه ک به شیک له زانستی زمان، وه ک بلێی له نیوان دوو جه مه سه ردا هه لکه وتوه: له نیوان ریزمان، که شیکاری لۆژیککی زمان ده کات و ئه و بواره ی ده ربیرینی ئه ده بی و هونه ری، که سه ر به جوانیناسی و ره خنه ی ئه ده بییه)) (Балли، 1955: 10)، یان پی وایه (ئه و زانسته یه له ره گه زه کانی زمان ده کۆلپته وه، که تا چه ند ناوه رۆکه که ی ده ربیر و کاریگه ره)) (حسین، ۲۰۰۹: ۷۳)، بێگومان کاریگه رییه که شی به ئه ندازه ی په یه سه تبوونی به جوانیناسیه وه یه، چونکه (شیواز، ئا وینه ی جوانیناسیه، که توانای زمانه وانی مرۆف له به رامبه ر جیهاندا پیشان ده دادت)) (Захарчук، 2006: 2).

(مۆنرۆ) وای پێناسه ی شیواز ده کات که (بریتیه له کۆمه له خه سه لت و تایبه تیه ک، که له به ره مه جیا وازه کانی ئه دبیتیک یان ئه ده بی نا وچه یه ک یان سه رده مکی دیاریکرا ودا دوو باره ده بیته وه)) (کاسی، ۲۰۱۲: ۲۷). واته ئه و کۆمه له تایبه تمه ندیانه ی، که له به ره می نووسه ریکی دیاریکرا ودا یان نووسه ره کانی قوناغیکدا هه یه، پێره ویکی دیاریکرا و وه رده گرن و شاعیرانی تر لاسایی ئه و شیوازه ده که نه وه، له گه ل ئه وه شدا هه ندیکار به تا که که سه یکه وه په یه سه ست کرا وه و ترا وه (شیواز دیارده یی که تا که که سه ییه له هه مـوو لایه نه کانییه وه)) (ابراهیم، ۲۰۱۲: ۹۷)، یا خود (بریتیه له و توانایه ی، که په یه سه سه به تا کی کۆمه له وه و ئاره زوو مه ندانه رسته ی نوێ له بۆنه جیا وازه کانا به ره مه دینیت)) (مجد، ۲۰۰۸: ۱۷۴). به و شیوه یه ده توانین بلین: زانستی شیواز له گه ل تاکدا په یه ونه دییه کی پته و له نیوانینا نده هه یه و ته وا وکه ری به کترن.

له نا و نووسه رانی کوردیشدا، پێناسه بۆ زانستی شیواز کرا وه، بۆ وینه (شیخ نوری شیخ ساله ح) یه که م نووسه ری کورده، که له م باره یه وه قسه ی کردبیت و ده لیت: ((ئوسلوب، به و ته رزی مه خسوسی به یانه ده لین، که هه ر خه تیبیک یان هه ر موجه رپیک ئه وه ی له ده ماغیا یه تی ئیفا ده ی ده کات، هه موو خه تیبیک مالیکی ته رزیکی مه خسوسی به یانه)) (کاسی، ۲۰۰۸: ۲۰). ئه میش دیسان له ناساندنه که یدا بۆ شیواز، تایبه تی کردوه به و توانا و لیه اتووییه ی، که له لای تاک به دی ده کرتیت.

### ته وه ری سه یه م: کورته یه کی میژووی شیواز

ئه گه ر چی شیواز وه کو زانستیک سه ره به خۆ تازیه له بواری ئه ده بیدا، به لأم وه کو زا را وه یه ک که له کایه ی ئه ده بیدا به کاره ی ترا وه، له لای گریکه کان و به تایبه تی له لای ئه ره سه تۆ کاتیک ده لیت هونه ر لاساییکردنه وه یه و هه ر یه کیک له و هونه رانه ش شیوازیکی تایبه تیا ن هه یه بۆ لاساییکردنه وه و ده لیت: ((شیوازی لاساییکردنه وه ی هه ر جۆره بابه تیک جیا وازه له یه کتری، بۆ نمونه ده شیت هه مان وه سیله بۆ

جیا ده کړتیه وه، ههروهها شاعر جیا ده کاته وه له پخشان (حه مه خان، ۲۰۰۴: ۷۳).

لیړده ههول دده دین چهند دیرتکی شاعری نالی وه برگرین و کیشه کانیاں دیاری بکهین، نالی ده لیت:

دهورانییه وه ک هیله کی سهودا سهری گیزم

بویه به ده قیقی مه ته له هه رچی ده یژم

(مدرس، ۱۹۷۶: ۲۷۶)

دو را نی / یه وهی هن نه / کی سو دا سه / ری گن ژم  
 بویه به / ده قیقی مه / سه له هه رچی / ده بی ژم  
 \_ \_ \_ / \_ \_ \_ / \_ \_ \_ / \_ \_ \_  
 فاعیل / مفاعیل / مفاعیل / مفاعیل  
 (خه رب) (کف) (کف) (حه زف)

کیشی- ته م دیره (هه زه جی هه شتی نه خه رچی مه کفوفی مه حزوف) ه، که له ناو خانیه شاعره به هه زه ج نو سراهه کانی شاعیردا، (که نزیکه نیوهی شاعره کانی ده کات)، زورترین شاعری بهم قالبه کیشیه هه زه ج، هونراوه ته وه، که شپوازیکی موسیقی دریز و دلگیر ده به خشیته شاعر. بهم پویه ته م جوړه ده بیت به دیارترین شپوازی شاعری نالی له رووی کیشی- شاعره کانیه وه.

له دیرتکی ترده ده لیت:

گولبی قهدت له قوبه ی سینه غونچه ی کردوه

غونچه بهو شیرینییه قه ط نه دشه کهر نه یکردوه

(مدرس، ۱۹۷۶: ۵۴۴)

گول ب نی قه / ده له قوب به ی / سی نه غون چه ی / کر دو وه  
 غون چ بهو ش / ری نی یه / قه ط / نه ی شه کهر نه ی / کر دو وه  
 \_ \_ \_ / \_ \_ \_ / \_ \_ \_ / \_ \_ \_  
 فاعلاتن / فاعلاتن / فاعلاتن / فاعلاتن  
 (حه زف)

کیشی- ته م دیره (رهمه تی هه شتی مه حزوف) ه، که له ناو خانیه شاعره به رهمه ل نو سراهه کانی شاعیردا، (که له رووی ریزه وه له دواي هه زه ج) دیت، زورترین شاعری بهم قالبه کیشیه رهمه ل هونراوه ته وه. بهم پویه ته م جوړه ده بیت به یه کیک له دیارترین شپوازه کانی شاعری نالی. له رووی کیشی- شاعره کانیه وه له کوی (۱۲۲) ده قی شاعر (۱۰۸) یان، ته نها به هه ر دوو جوړی دهریای (هه زه ج، رهمه ل) هونراوه ته وه.

ثاماری شاعره کانی نالی له رووی کیشی عه روووه: (له کوی ۱۲۲ ده ق، (۶۸) ده ق به هه زه ج و (۴۰) ده ق به رهمه له و (۱۰) ده ق به موزاریعه و (۱) ده ق به رجهزه و (۱) ده ق به موجتهس و (۱) ده ق به به سیت و (۱) ده ق ته ویله) (گرده ی، ۲۰۰۳: ۷۶۳).

۲- سه روا: سه روا، بنه مایه کی گرنگی موسیقای شاعره به تاییه تی له شاعری کلاسیکدا، عه لادین سه جادی ده لیت: ((سه روا، بریتیه له و بیتانه- به دهنگ بی یا بیده ننگ، که

ره خه گرانی روژناوا به که می دان بهو به کاره پنا نه پیشینه به ی شپوازه دهنسین، که بو سه رده می بالاده سستی ره وانبیزی ده گه ریته وه، چونکه پینان وایه له دایکبوونی راسته قینه ی شپوازه رچی بو سه رده تکانی سه ده ی بیسته م ده گه ریته وه. وانا له کوتاییدا (سه ره لادانی شپوازه رچی له سه رده تکانی سه ده ی بیسته م، ده گه ریته وه بو نه و پیشکه و تنه گه وره یه ی له کوتای سه ده ی نوزده دا به سه ر لیک و لینه وه ی زمانه وانیدا هات، به تاییه تی له شوړشه زمانه وانیه که ی فردنیاند دی سوسیر ((۱۸۵۷\_۱۹۱۳)) که له دوایدا له سه ر ده سستی (شارل بالی) قوتاییه نه ودا، بووه مایه ی له دایکبوونی زانستی شپوازه شپوازه رچی (نه سه وه، ۲۰۱۵: ۳۱۳).

**به شی دووهم: شپوازی شاعری نالی**

**ته وری به که م: شپوازی شاعری نالی له ناستی دهنگ و ناوازا**

ده ننگ، به شپکی گرنکه له ژبانی مروّف و به هو ی هه سستی بیسته وه درکی پی ده کړیت، که (وزه یه کی تیش کنامیزی میکانیکیه به هو ی فشاری شه پوی ناسوییه وه له ناو هندی هه وادا ده گو تریته وه و هو ی بابه تی بیسته) (گرده ی، ۲۰۱۴: ۹)، هه روه ها ناوازه له شاعیردا (هه ستردی خوتنه ر یان گو یگره به و ناوازه نه ی، که دهنگه کانی وشه کان و جوړی هه ست و سوژی دهر وون و مانای وشه کان له نه نجامی تریه ی برکه کان و پیکه اتی پویه کاند به کیشی. هه لبه سستی ده دهن) (بیمار، ۱۹۹۲: ۱۱).

ثاوازه ده بیت به دوو جوړه وه، نه وانیش: (ثاوازی دهره وه، ثاوازی ناوه وه) ن.

**یه که م- ثاوازی دهره وه**

ثاوازی دهره وه به وه دهناسریت، که (هاوسه ننگ و ریکه و تنیکی دهنگیه له نیوان بزواو و نه بزواو و پیت و برکه و یه که کانی ریتما، به پی پوانه ی کوّن و نوی، ده توانین به کیش و سه روا ده ستنیشانی بکهین) (نه حمه د، ۲۰۱۰: ۶۵)، وانا ثاوازی دهره وه ی هونراوه، (کیش، سه روا) دروستی ده که ن.

۱- کیش: کیش له کومه لیک تریه پیک دیت، که دیره هه لبه سستیک په دای ده کات، یان بریتیه له سه رجه می نه و پینانه ی دیره هه لبه سستیک دروستی ده که ن، که له عه رووی عه ره بیدا ته فعلیه ی پی ده لیت (بیمار، ۱۹۹۲: ۹، ۱۰). له به رنه وه ی (نالی) ته نها کیشی عه ره ووی عه ره بی به کاره پنا وه، بویه ته نها نامازه بهو جوړه کیشه ده کهین و ثاور له کیشی- په نجه ی خو مالی (هیجا، سیلابی) نادهینه وه.

عه روو، زانستیکی تاییه تیه، کیشی- راست و دروستی شاعری له کیشی له ننگ و چه وتی شاعر، له هه موو زمانیکدا پی

هه موو دپره شيعرئىكدا وه كو خوى دووباره ئه كرتتهوه، به مهرچىك پيش ئهو قافىيهى دوومه ديسانوهه دپره شيعرهكان قافىيهى تايه تيان هه بىت (خه زنه دار، ۱۹۶۲: ۵۹)، نالى ده ئيت:

دهرونم پر كه باب و درده بى تو  
 دنم گهرمه و هه ناسه م سهرده بى تو  
 خه رىكى شهش ده رى هات و نه هاتم  
 خه لاصيم قهت نيه له م درده بى تو  
 لى باس مانه مه ، شينه ، له شيندام  
 سوروشكم سوره، ره ننگم زهرده بى تو  
 عه زىزم ! دل رهقه و خوم فهد و نه هام  
 ده ترسم بمكوژى ئه م درده بى تو  
 به بى ديدارى تو خو لاله (نالى)  
 عه جه ب هه ستاوه ئه م چهن فهد بى تو  
 (مدرس، ۱۹۷۶: ۳۸۰)

ئهم غه زله، كه له پىنج دپره شيعر پىك هاتوه، ئهو وشانهى، كه سه رواكانيان تىدايه برىتين له (ده رده، سهرده، نه رده، زهرده، درده، فهد)، كه سه رواى (د) بووه به روى و مورفيمى (ه) يش، وه كو پاش روى هاتوه، به لام شاعير له دواى ئه م سه روايانه وه پاش سه روايه كى داناوه، كه برىتبه له دهسته واژهى (بى تو)، به مهش شاعير له خو لقاندى موسيقاى ده روهى شيعردا له دواى سه رواى به كگرتوو، سوودىكى زورى له م جوړه سه روايه وه رگرتوو و كه جهخت و پاته بوونه وه و سه رنجكىشانى تىدا ده بىرئيت. نالى له كووى (۱۳۰) دهقى شيعرى (۳۸) دهقى به م جوړه يان هونيوه ته وه و شىوازى شيعرى خوى بى نه خشان دووه. جگه له سه روايانه ي باس مان كرد (نالى) به ك دهقى شيعرىشى. به سه رواى (موسسته زاد) هونيوه ته وه، كه به ناوى (ئهى تازه جوان ! پىرم و ئوفتاده و كه وتووم). به مهش نالى له خو لقاندى ئاوازى ده روهى هونراوه دا سوودىكى زورى له سه رواى (به كگرتوو، پاش سه روا) وه رگرتوو.

به گشتى سه رواى شيعرهكانى نالى دوو جوړن كه ئه وانيش: سه رواى سووك، كه له به ك پىت هه تاكو پىنج پىتى پىكدئيت. سه رواى قورس، كه له وشه به ك يان رسته به ك (ته واو، ناته واو) يان دهسته واژه به ك، كه له كو تاي نيوه دپره كاندا دووباره ده بنه وه، پىكدئين. به لام سه روا قورسه كانى به گشتى له شىوازى پاش سه روا دا خو يان ده نوئين، چونكه له پيشى. هه موويانه وه سه روايه كى سووك بووى هه به. ئه م جوړه وه ك له نمونه كه ي پيشه وه خستمانه روو له شيعرى ناليدا به به راورد به شيعرى شاعيرانى تر زوره و ده كريت وه كو شىوازى تايه تى ئهو له خو لقاندى ئاوازى ده روه دا سه رى بكه ين.

ئاوازه كانيان وه كو به كه و كه وتوونه ته دواى هه ر دوو نيوه هونراوه كه وه، ئه مه له كاتىكا وايه سه راپاى دهسته هونراوه كه دووتايى (بى)) (سه جادى، ۲۰۱۸: ۱۱۵)، د. عه زىز گهر ديش ده ئيت: ((سه روا به شىكه له دوا وشه ي دپره به م هرجه ي وشه كه وه كو خوى به هه مان مانا له كو تايى دپره كانى ترى هه مان هونراوه دا دووباره نه بىته وه، ئه گهر دووباره بىته وه ده بىت به رهدىف و سه روا ده كه وىته وشه ي پيش ئه وه وه)) (گهردى، ۱۹۹۹: ۲۶). بىگومان نالى له به كار هينيانى سه روا دا به كىكه له شاعيره زور ده و له مه نده كانى ئه ده بى كلاسيكى كوردى، به لام ئيمه لپره دا چهن نمونيه له شيعرهكانى شاعير وه رده گرين له گه ل خستنه رووى شىوازى سه روا كاندا.

۱- سه رواى به كگرتوو: به شى زورىنه ي شيعرى كلاسيكى كوردى، به م جوړه سه روايه هونراوه ته وه، پى و تراوه سه رواى به كگرتوو، چونكه شيعره كه له دپرى به كه مه وه تاكو دوا دپرى به م سه روايه هونراوه ته وه. واتا كو تايى هه ر دوو نيوه دپرى دپرى به كه م و كو تايى نيوه دووهى هه موو دپره كان به ك سه روايان ده بىت، نالى له غه زه لىكيدا ده ئيت:

سه راپاى گواره زهردى ترس و له رزه  
 ده ئى عاسى بووه له و چىگه به رزه  
 سوروشكم ئاب و دانه ي ناره، كى دى  
 به گهرمى داوه رى به م طه رزه ته رزه؟!  
 ئه لا ئهى ئاسكى ناسك ، به باسك  
 شكندت گهردى صه د شىرى شه رزه  
 ئه لا ئهى نازهنين ئاهو ، به باهوو  
 دلى صه بىادى خو ت هينايه له رزه  
 ده فهرموى : چاوه كهت زنجير كه (نالى)  
 كه مو طهلق چا نيه ئينسانى هه رزه  
 (مدرس، ۱۹۷۶: ۴۴۸-۴۵۰)

ئهم غه زله نالى له پىنج دپره شيعر پىكهاتوه، كه كو تايى هه ر دوو نيوه دپرى به كه م و كو تايى نيوه دپرى دووهى هه موو دپره كان به به ك سه روا هونراونه ته وه، كه برىتبه له (ز)، كه روه ييه، مورفيمى رىزمانى (ه) يش، وه كو پاش روى هاتوه، له وشه كانى (له رزه، به رزه، ته رزه، شه رزه، له رزه، هه رزه) -دا، به مهش شاعير له دروست كردنى ئاوازى ده روهى شيعره كه دا سوودى له سه رواى به كگرتوو وه رگرتوو، كه سه روايه كى زور به رىلاوه له شيعرى ناليدا و به شى هه ره زورى شيعرهكانى بى هونيوه ته وه. ئه مهش ده رخرى شىوازى شاعيره له سوود وه رگرتن له سه روا بو خو لقاندى موسيقاى ده روهى شيعر.

ب- پاش سه روا: پاش قافىيه يا خود ئه توانين قافىيهى دووهى بى بلين، ئه مه برىتبه له وشه به ك، يا خود رسته به ك له دواى

### که موطنه ق چا نییه ئینسانی ههزره

(مدرس، ۱۹۷۶: ۴۴۸-۴۵۰)

ئهم غهزله نالی له پینج دیره شاعر پیکهاتوو، که کوتای پیه ههردوو نیوه دیری یه که م و کوتای نیوه دیری دووه می هه موو دیره کان به یه ک سه روا هونراونه تهوه، که بریتیه له (ز)، که رهوییه، مؤرفیعی ریزمانی (ه)یش، وه کو پاشه روی هاتوو، له وشه کانی (له رزه، به رزه، ته رزه، شه رزه، له رزه، هه رزه) -دا، به مهش شاعر له دروستکردنی ئاوازی دهره وهی شاعره که دا سوودی له سه روا یه کگرتوو وه رگرتوو، که سه روا یه کی زور بهریلاوه له شاعری نالیدا و به شی هه ره زوری شاعره کانی پین هونیه تهوه. ئهمهش دهرخه ری شایوازی شاعیره له سوودوه رگرتن له سه روا بو خولقاندنی موسیقای دهره وهی شاعر.

ب- پاش سه روا: پاش قافییه یاخود ئه توانین قافییه ی دووه می پی بلین، ئهمه بریتیه له وشه یه ک، یاخود رسته یه ک له دوای هه موو دیره شاعری که دا وه کو خوی دووباره ئه کرتیه وه، به مه رچیک پینش ئه و قافییه ی دووه مه دیسانه وه دیره شاعره کان قافییه ی تاییه تیان هه بیت (خه زنه دار، ۱۹۶۲: ۵۹)، نالی ده ئیت:

ده رونم پر که باب و دهرده پی تو  
دلم گهرمه و هه ناسه م سه رده پی تو  
خه ریکی شهش ده ری هات و نه هاتم  
خه لاصیم قهت نییه له م دهرده پی تو  
لیباسم ماته مه ، شینه ، له شیندام  
سوروشکم سوره، ره نگم زهرده پی تو  
عه زیم ! دل ره قه و خوم فهد و ته نهام  
ده ترسم بمکوژی ئهم دهرده پی تو  
به پی دیداری تو خو لاله (نالی)  
عه جهب هه ستاوه ئهم چه ن فهد پی تو  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۳۸۰)

ئهم غهزله، که له پینج دیره شاعر پیک هاتوو، ئه و وشانه ی، که سه روا کانیا ن تیدا به بریتین له (ده رده، سه رده، نه رده، زهرده، دهرده، فهد)، که سه روا ی (د) بووه به رهوی و مؤرفیعی (ه)یش، وه کو پاش رهوی هاتوو، به لام شاعر له دوای ئهم سه روا یانه وه پاش سه روا یه کی داناوه، که بریتیه له دهسته واژه ی (پی تو)، به مهش شاعر له خولقاندنی موسیقای دهره وهی شاعره له دوای سه روا ی یه کگرتوو، سوودیکی زوری له م جو ره سه روا یه وه رگرتوو و که جهخت و پاته بوونه وه و سه رنجکیشانی تیدا ده بینیت. نالی له کوی (۱۳۰) دهقی شاعری (۳۸) دهقی به م جو ره یان هونیه ته وه و شایوازی شاعری خوی پی نه خشان دووه. جگه له وه سه روا یانه ی باسما ن کرد (نالی) یه ک دهقی شاعری شی- به سه روا ی (موسه زاد)

کیشی- ئهم دیره (ره مه ئی هه شتی مه حزوف) ه، که له ناو خانه ی شاعره به ره مه ل نو سه رواه کانی شاعره دا، (که له رووی ریزه وه له دوای هه زه ج) دیت، زورترین شاعری به م قالبه کیشی ره مه ل هونراونه ته وه. به م پیه ئه م جو ره ش ده بیت به یه کیک له دیارترین شیوازه کانی شاعری نالی. له رووی کیشی- شاعره کانیه وه له کوی (۱۲۲) دهقی شاعر (۱۰۸) یان، ته نها به هه رده و جو ری دهریای (هه زه ج، ره مه ل) هونراونه ته وه.

ئاماری شاعره کانی نالی له رووی کیشی عه رووزه وه: (له کوی ۱۲۲ دهق، (۶۸) دهق به هه زه ج و (۴۰) دهق به ره مه له و (۱۰) دهق به موزاریعه و (۱) دهق به ره جزه و (۱) دهق به موجتهس و (۱) دهق به به سیت و (۱) دهق ته ویله) (گه ردی، ۲۰۰۳: ۷۶۳).

۲- سه روا: سه روا، بنه مایه کی گرنگی موسیقای شاعره به تاییه تی له شاعری کلاسیکه دا، عه لادین سه جادی ده ئیت: ((سه روا، بریتیه له و پیتانه- به ده ننگ پی یا بیده ننگ، که ئاوازه کانیا ن وه کو یه که و که وتوو نه ته دوای هه ر دوو نیوه هونراونه ته وه، ئهمه له کاتیکا وایه سه راپای دهسته هونراوه که دووتای پی)) (سه جادی، ۲۰۱۸: ۱۱۵)، د. عه زیز گه ردیش ده ئیت: ((سه روا به شیکه له دوای وشه ی دیر به و مه رجه ی وشه که وه کو خوی به هه مان مانا له کوتای دیره کانی تری هه مان هونراوه دا دووباره نه بیت ته وه، ئه گه ر دووباره بیت ته وه ده بیت به ره دیف و سه روا ده که ویت ته وشه ی پینش ئه وه وه)) (گه ردی، ۱۹۹۹: ۲۶). بیگومان نالی له به کارهینانی سه روا دا یه کیکه له شاعیره زور ده و له مه نده کانی ئه ده پی کلاسیکی کوردی، به لام ئیمه لیرده چه ند نموونه یه له شاعره کانی شاعر وه رده گرین له گه ل خسته نه رووی شیوازی سه رواکانیدا.

۱- سه روا ی یه کگرتوو: به شی زورینه ی شاعری کلاسیکی کوردی، به م جو ره سه روا یه هونراونه ته وه، پی و تراوه سه روا ی یه کگرتوو، چونکه شاعره که له دیری یه که مه وه تا کو دوادیر به م سه روا یه هونراونه ته وه. وانا کوتای هه رده و نیوه دیری دیری یه که م و کوتای نیوه ی دووه می هه موو دیره کان یه ک سه روا یان ده بیت، نالی له غه زله لیکیدا ده ئیت:

سه راپای گواره زه ردی ترس و له رزه  
ده ئی عاسی بووه له و جیکه به رزه  
سوروشکم ئاب و دانه ی ناره، کی دی  
به گهرمی داوه ری به م طه رزه ته رزه !؟  
ئه لا ئه ی ئاسکی ناسک ، به باسک  
شکاندت گه ردنی صه د شیری شه رزه  
ئه لا ئه ی نازهنین ئاهو ، به باهوو  
دنی صه بیادی خوت هینایه له رزه  
ده فهرمی : چاوه کهت زنجیر که (نالی)

**رۆشن بووه ئەم نوکتە ئەباتی لە بەصەردا**

(مدرس، ۱۹۷۶: ۸۰)

لێزەدا دەبینین شاعیر لەسەر ئاستی ئاسۆیی لە نیوه دێری  
یەكەمدا تاكە دەنگی (ر)ی سێ جار لە وشەكانی (رەنگ،  
پوخسار، رەنگین)دا، دووبارە کردوووەتەوه و لەسەر باری  
ستوونیش ديسان هەمان دەنگی لە نیوه دێری دووهمدا لە  
وشە (رۆشن)دا دووبارە هیناوەتەوه و مۆسیقا ئاوازیکی  
ناوەکی خۆشی و بە شیعەرەكە بەخشیوه. هەر لە هەمان  
شعیردا نالی دەلێت:

**هەرچەندە كە ئینسانە لە بەرچاوی من و تۆ  
مومكین نییه ئەم لوظفە لە ئینسان و بەشەردا  
ئیثباتی خەط و خالە، بە صەد شوشتن و گریان  
ناچیتەوه ئەم نوظفە لە ئیو دیدەبی تەردا**

(مدرس، ۱۹۷۶: ۸۱)

لێزەدا شاعیر بە دووبارە کردنەوهی تاكە دەنگی (ط) لەسەر  
ئاستی ستوونی لە نیوهی دووهمی دێری یەكەمدا لە وشە (لوظف)  
(لوظف) و لە نیوهی یەكەمی دێری دووهمدا لە وشە (خەط)  
و لە نیوهی دووهمی دێری دووهمدا لە وشە (نوظفە)دا،  
مۆسیقایەکی جوانی لەسەر ئاستی ئاوازی ناوهوهی هۆنراوه  
دروستکردوو و دلفینییەکی جوانی بە شیعەرەكە بەخشیوه،  
و هەك جۆریك لە پەيوەندی دەنگی ئیوان دێرەكانیش دەبینرێت.  
لە دێریکی تردا دەلێت:

**شەرەر و تابش و بارش لە دەمی رەعدی بەهار  
ئەئەری سۆزنی گریانە لە ئەفغانمدا**

(مدرس، ۱۹۷۶: ۹۰)

لەم دێرەدا شاعیر تاكە دەنگی (ش)ی لەسەر ئاستی ئاسۆیی و  
ستوونیش، لە نیوه دێری یەكەم، لە وشەكانی (شەرەر، تابش،  
بارش) و لە نیوه دێری دووهم، لە وشە (سۆز)دا دووبارە  
کردوووەتەوه و ئاوازیکی ناوهکی بە شیعەرەكە بەخشیوه، هاوكات  
پەيوەندی دەنگیەكە كە پیتی (ش) دەلالەت لە پەيوەندی  
واتایەكەش دەكات كە گەرمی و سووتانە لە لایەك و بارین لە  
لایەکی تر لە كۆنتیکستەكەدا.

یان لە دێریکی تردا دەلێت:

**روخم رەنگینی رەنگی رومەتی رەنگینتە، باز  
قەدی سەروم كەمانینی قەدی شیرینتە، باز**

(مدرس، ۱۹۷۶: ۹۵)

لەم دێرەدا شاعیر تاكە دەنگی (ر)ی لە نیوه دێری یەكەمدا  
پنج جار لە وشەكانی (روخ، رەنگین، رەنگ، رومەت،  
رەنگین)دا دووبارە کردوووەتەوه و دلفینییەکی بە شیعەرەكە  
بەخشیوه و ئاوازیکی خۆشی لە ناوهوهی شیعەرەكەدا دروست  
کردوو.

هۆنیوەتەوه، كە بە ناوی (ئە)ی تازە جوان! پیرم و ئوفتاده و  
كەوتوم). بەمەش نالی لە خولقاندنی ئاوازی دەرەوهی  
هۆنراوەدا سوودیکی زۆری لە سەروای (یەگرتوو، پاش سەروا)  
وەرگرتوو.

بەگشتی سەروای شیعەرەكانی نالی دوو جۆرن كە ئەوانیش:  
سەروای سووك، كە لە یەك پیت هەتاكو پینج پیتی پیکدیت.  
سەروای قورس، كە لە وشەیهك یان رستهیهك (تەواو،  
ناتەواو) یان دەستەواژهیهك، كە لە كۆتایی نیوهدێرەكاندا  
دووبارە دەبنەوه، پیکدین. بەلام سەروا قورسەكانی بەگشتی  
لە شیوازی پاش سەروادا خۆیان دەنوین، چونكە لە پیتی-  
هەموویانەوه سەروایەکی سووك بوونی هەیە. ئەم جۆرە وەك  
لە نمونەكە پێشەوه خستمانە روو لە شیعری نالیدا بە  
بەرورد بە شیعری شاعیرانی تر زۆرە و دەكریت وەكو شیوازی  
تایبەتی ئەو لە خولقاندنی ئاوازی دەرەوهدا سەیری بكەین.

**دووم- ئاوازی ناوهوه**

بەدەر لە ئاوازی دەرەوه ئاوازیکی تر هەیە، كە ئەویش  
بەشدارییەکی كارا لە دروستکردنی مۆسیقای شیعردا دەكات،  
ئەویش ئاوازی ناوهوهیه، كە (خۆی لە ریکخستنیکی ورد و  
جوانی وشەكانی ناو دێرە شیعەر و پاش و پش کردنیان و  
دووبارە کردنەوهیاندا دەرەخت و بەمەش ئاوازیکی رەوان بە  
شیعەرەكە دەبەخشیت) (مستەفا، ۲۰۰۹: ۱۳۰). دەتوانین  
بڵین بنەمایەکی باشە بۆ دەستنیشانکردنی شاعیریکی باش لە  
ئاستی فۆرمدا، چونكە (لە ریکگە ئەو مۆسیقای ناوهوه  
شاعیریکی لە شاعیریکی تر جیا دەكریتەوه و پەسەند  
دەكریت) (ئەحمەد، ۲۰۱۴: ۹۱).

ئاوازی ناوهوه بەهۆی چەند شیوازیکی مامەلە کردنی  
شاعیران لە گەل دەنگ و وشە و دەستەواژه و رسته لە ناو  
شیعەرەكاندا دروست دەبێت، كە گرنگترین ئەوانەش لە  
شعیری نالیدا لە خوارەوه نامازە پ دەدەین.

**۱ - دووبارە کردنەوهی تاكە دەنگ**

هەندیکجار شاعیران بە دووبارە کردنەوهی تاكە دەنگیک  
ئاوازیکی خۆش بە شیعەرەكە دەبەخشن، كە (ئەمەش لە  
سنووری دێر و بەیت و دەقی شیعردا، زیاتر لە دەنگەكانی تر  
سەرنجی لیکۆلەرانێ شیعری راکیشاوه و وەكو دیاردەیهکی  
پیکهێنەری ئاوازی ناوهوهی دەق تێ روانراوه) (میرزا توفیق،  
۲۰۱۲: ۱۱۳).

نالی زۆرجار ئەم تەكنیکانە بە كارهیناوه و لەسەر ئاستی  
ئاسۆیی و ستوونی هەندیک تاكە دەنگ (پیتیک)ی دووبارە  
کردوووەتەوه و بەمەش مۆسیقایەکی ناوهکی خۆشی بە شیعەرەكە  
بەخشیوه، لێزەدا هەول ئەدەین چەند نمونەیهك بەخهینه روو،  
لە دێریكدا دەلێت:

**رەنگی نییه روخسارەبی رەنگین و لەطیفی**

(مدرس، ۱۹۷۶: ۳۷۰)

لهم دپړه‌دا شاعیر وشه‌ی (که‌وک‌ه‌ب) له نیوه دپړی په‌که‌م و نیوه دپړی دووهمدا دووباره‌کردووه‌ته‌وه و له‌سه‌ر ناستی ستوونی موسیقاییه‌کی جوانی به‌شعیره‌که به‌خشیوه.

### ۳- دووباره‌کردنه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه و رسته

جگه له دووباره‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ و وشه، هه‌ندپک‌ج‌ار شاعیران ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیاریکراو یان رسته‌یه‌کی دیاریکراوی ناو دپړه‌ شعیره‌کانیان له ناو هه‌مان دپړ یان دپړه‌کانی دواتردا دووباره‌ده‌که‌نه‌وه، که‌ه‌مه‌ش بیگومان هه‌م بؤ رنیک‌خستی کیشی- دپړه‌که‌یه، که‌ثاوازی ده‌روه‌ی پښ رپک ده‌خات و هه‌میش‌ثاوازی ناووه‌ی پښ جوان و دلرپین ده‌کات.

نالی له دپړیکدا ده‌لئیت:

له‌کن تو‌ خار و خه‌س گونزاره‌ پښ من

له‌کن من خه‌رمه‌نی گول‌ خاره‌ پښ تو

له‌کن من با وجودی ناس و هه‌جناس

که‌سی تیدا نیبه‌ هه‌م شاره‌ پښ تو

(مدرس، ۱۹۷۶: ۳۸۳، ۳۸۲)

لپړه‌دا ده‌سته‌واژه‌ی (له‌کن)، له دپړی په‌که‌مدا، له سه‌ره‌تای هه‌ردوو نیوه دپړه‌که‌وه‌هاتووه، له سه‌ره‌تای نیوه‌ی په‌که‌می دپړی دووه‌میشدا دیسان دووباره‌بووه‌ته‌وه، به‌م جوړه‌ شاعیر ثاوازی ناووه‌ی پښ دروست‌کردووه و موسیقاییه‌کی جوانی به‌شعیره‌که به‌خشیوه.

له ده‌فیکي تردا شاعیر ده‌لئیت:

پښم ده‌لئین: مه‌حبوبه‌ خیل و قیچه ، مه‌یلی شهر ده‌کا

خیل و قیچه، یا ترازوی نازی نه‌ختی سه‌ر ده‌کا

خیل و قیچه ، یا به‌ غمزه‌ بؤ نیشانه‌ی دل به‌ چاو

مه‌یلی راست هاوتینی موژگانی دل په‌بکر ده‌کا؟!

(مدرس، ۱۹۷۶: ۱۰۸، ۱۰۹)

لپړه‌دا شاعیر ده‌سته‌واژه‌ی (خیل و قیچ) ی له دپړی په‌که‌م له نیوه‌ی په‌که‌م و نیوه‌ی دووه‌میشدا به‌کاره‌پناوه، پاشان هه‌مان ده‌سته‌واژه‌ی له نیوه‌ی په‌که‌می دپړی دووه‌میشدا دووباره‌کردووه‌ته‌وه، به‌مه‌ش له‌سه‌ر ناستی ستوونی، به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ ثاوازی ناووه‌ی دروست‌کردووه، هه‌م وه‌ک موسیقاییه‌کی جوان و وه‌ک جوړیکیش له وه‌لامدانه‌وه‌ی قسه‌ی خه‌لکی، که‌فورمیکي دووباره‌بووه‌وه‌ی سه‌رسورپمانی شپوازی زمانی کوردیبه.

**ته‌وه‌ری دووه‌م : شپوازی شعیری نالی له ناستی زمان و**

**ویننه‌دا**

**یه‌که‌م: زمانی شعیری**

بیگومان هه‌م که‌نالهی که‌ شاعیران به‌ره‌مه‌کانی خو‌یان پښ ده‌گه‌یه‌نن به‌ خوینهران و گوینگران، بریتییبه له زمان، تا هه‌م

۲- دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ به‌کیشی تر له‌و ته‌کنیکانه‌ی، که‌ ثاوازی ناووه‌ی شعیری پښ ده‌خولقینریت، دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌یه، هه‌م‌و وشه و فریزه‌کان، به‌ شپوه‌یه‌کی گشتی، سیستمی په‌گرتووی رسته‌سازی به‌مه‌به‌ستی دووپات‌کردنه‌وه‌ی به‌شیک له په‌یامی ده‌قه‌که، دووباره‌ده‌کرتیه‌وه‌ی(سه‌عید، ۲۰۱۳: ۱۶۶)، له‌گه‌ل هه‌وشدا زورچار هه‌م دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌یه له لای شاعیران به‌مه‌به‌ستی دروست‌کردنی ثاوازی ناووه‌ی ده‌کرت و بؤ جوان‌کردنی موسیقایی شعیره‌که‌ده‌یکه‌ن، دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ش هه‌وه‌یه، که‌ (په‌ک وشه به‌هه‌مان واتای خو‌ی دووباره‌بیتیه‌وه، واتا نه‌چیته‌نیو‌خانه‌ی په‌گه‌زدووزیه‌وه‌ی)(عه‌لی، ۲۰۱۵: ۱۰۵).

وه‌ک شاعیر له ده‌فیکدا ده‌لئیت:

عیشقت ، که‌مه‌جازی پښ، خواهیش مه‌که‌ ثیللا کچ

شیرین کچ و ، له‌یلا کچ و ، سه‌لما کچ و، عه‌ذرا کچ

فهرقی کور و کچ رو‌شن ، وه‌ک فهرقی مه‌ه و میهره

هه‌م فهرقی شه‌و روژه‌ وه‌ک فهرقه‌ له‌ کور تا کچ

(مدرس، ۱۹۷۶: ۱۵۷)

لهم ده‌قه‌دا جگه‌ له‌وه‌ی وشه‌ی (کچ) کراوه‌ به‌ (پاش سه‌روا) ی شعیره‌که و ثاوازی ده‌روه‌ی پښ دروست کراوه، له هه‌مان کاتیشدا شاعیر هه‌مان وشه‌ی (کچ) له‌ناو دپړه‌کاندا له‌سه‌ر ناستی ناسو‌پی و ستوونیش به‌کار هیناوه و ثاوازی ناووه‌وشی پښ دلگیر کردووه و تیمای کو‌ی غه‌زه‌له‌ پازده دپړیه‌که‌ی کچه و بیست و هه‌شت جار له کو‌ی غه‌زه‌له‌که‌دا دووباره‌بووه‌ته‌وه، وه‌ک ده‌بینین ته‌ننا له دپړی په‌که‌مدا پینج جار هه‌م وشه‌یه‌ی دووباره‌کردووه‌ته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ وشه‌ی (فهرق)یش له دپړی دووه‌مدا چوار جار دووباره‌بووه‌ته‌وه و موسیقاییه‌کی جوانی له رووی ثاوازی ناووه‌ی پښ دروست کردووه.

شاعیر له دپړیکي تردا ده‌لئیت:

زولف هه‌گه‌ر دوکه‌له، دوکه‌ل به‌ری گونناری نیبه

سه‌روه‌ گه‌ر قامه‌تی، که‌ی سه‌روی ره‌وان باره‌وه‌ره

(مدرس، ۱۹۷۶: ۴۱۳)

شاعیر له نیوه‌ی په‌که‌می هه‌م دپړه‌ شعیره‌دا وشه‌ی (دوکه‌ل)ی له‌سه‌ر ناستی ناسو‌پی دوو‌جار دووباره‌کردووه‌ته‌وه، له نیوه‌ی دووه‌میشدا وشه‌ی (سه‌رو)ی دیسان دوو‌جار دووباره‌کردووه‌ته‌وه و جو‌ش و خرو‌شیکي پپتی داوه و موسیقاییه‌کی خو‌شی لږ به‌ره‌م هاتووه و هه‌ردوو وشه‌که‌ پانتایی گه‌وره‌ی له فورم و واتاشدا داگیر‌کردووه و چه‌قی دپړه‌که‌ن.

له دپړیکي تردا ده‌لئیت:

تا فه‌له‌ک ده‌روری نه‌دا سه‌د که‌وک‌ه‌بی ثاوا نه‌بوو

که‌وک‌ه‌بی میهری موباره‌ک طه‌لعه‌تی په‌یدا نه‌بوو



شعیری هه‌یه، ئەمه خۆی بۆخۆی دەرخه‌ری ئەوه‌یه، که له زمانی شیعری نالیدا وشه‌ی زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌یی بوونی هه‌یه. له دێرێکی تردا نالی وه‌سفی زمانی شیعری خۆی ده‌کات و ده‌ئیت:

**(نالی) زوبانه‌که‌ی تهر و پاراوی سه‌وسه‌نت  
حه‌یرانی چاوی نێرگسه، وه‌ک لاله، نادوی  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۷۰۰)**

له‌م دێره‌دا نالی به‌ خۆی ده‌ئیت: ئە‌ی نالی زمانه‌ تهر و پاراوه‌که‌ت، که وه‌کو سه‌وسه‌ن وایه (سه‌وسه‌ن، گه‌یاهه‌کی گه‌لا درێژه و گوتی ره‌نگاوهره‌نگی هه‌یه)، واته‌ زمانێکی تهر و پارا، که وه‌کو گه‌لای سه‌وسه‌ن درێژه (درێژ، ده‌کرێ مه‌به‌ستی ئەوه بیت که توانایه‌کی باشی زمانی هه‌یه) و وه‌کو گوتی سه‌وسه‌ن وایه، که ره‌نگاوهره‌نگه، ده‌کریت مه‌به‌ستی ئەوه بیت، که له هه‌موو جوهرێک یان وشه‌ی هه‌موو زمانێکی تیدایه.

نالی زمانێکی ساده و ساکاری وه‌های نه‌بووه، که هه‌موو که‌سێک به‌ ئاسانی له‌ لێی تێ بگات، خۆی وه‌ها په‌سفی زمانی ده‌قه‌کانی خۆی ده‌کات، که له هه‌مان کاتدا هه‌نگری واتایه‌کی ئاشکرا و واتایه‌کی شاراوون، که ئەوه‌ش به‌لگه‌ی به‌رزنی ئاستی ئەده‌بیی زمانه‌که‌ی ئەون. ئەوه‌تا ده‌ئیت:

**نه‌ظمی (نالی) میثلی ئاو و ئاوینه‌ ره‌نگی نییه  
دوو رووه‌ بۆ سه‌یری خاطر: یه‌ک خه‌فی و یه‌ک ئاشکار  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۱۷۴)**

له‌ دێرێکی تردا له‌سه‌ر وردی و قوولی واتای زمانه‌ شیعریه‌که‌ی وه‌های په‌سن ده‌کات، که مه‌له‌وانی ئاسایی ناتوانیت پێی بگات، به‌لکو خه‌لکی شاره‌زای وه‌های ده‌ویت، که توانای ئەوه‌یان هه‌بیت له‌ قولایی شیعره‌کانیدا به‌ دوای واتادا بگه‌ریت، واتا به‌ نرخه‌کانی، که وه‌کو دوور و گه‌وه‌هر وان، بدۆزنه‌وه، ئەوه‌تا ده‌ئیت:

**به‌حری غه‌زه‌لم پر له‌ دور و گه‌وه‌هره، ئەمما  
غه‌واصی ده‌وی یه‌عنی به‌ ته‌عمیقی بزانه  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۴۸۰)**

به‌کاره‌ینانی وشه‌ی زمانه‌ بیانییه‌کان به‌تایه‌ه‌تی عه‌ره‌یی و فارسی یه‌کیک بووه‌ له‌ تایه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی شیعری ئەوه قوناغه، که نالی خۆی سه‌رقافله‌ و سه‌رئامه‌دی شاعیرانی ئەوه قوناغه بووه، شاعیرانی دیکه‌ له‌مه‌دا چاویان لێی کردووه، هه‌ر بۆیه به‌ رێژه‌یه‌کی زۆر وشه‌ی ئەوه‌ زمانانه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا به‌کار هێناوه، ئەوه‌ وشانه‌ بۆ خوتنده‌وارانی ئەوه‌ سه‌رده‌مه‌ ئاشنا بوونه، (د.مارف خه‌زنه‌دار) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌ئیت: ((شاعیر زمانانی هاوسێکانی کوردی زانیوه، به‌کاره‌ینانی وشه‌ی ئەوه‌ زمانه‌ بیگانانه‌ له‌ شیعردا، ناگه‌رتته‌وه‌ سه‌ر ئەوه‌ی ئەوه‌ وشانه‌ی نالی به‌کاری هێناون له‌ فه‌ره‌ه‌نگی زمانی کوردیدا ده‌ست ناکه‌ون، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ ئەم وشانه‌ له‌ زمانی کوردیدا هه‌ن، به‌لکو

ئه‌ندازه‌یه‌ گرنگه، که (بۆتیبینیا) ده‌ئیت: (به‌هه‌مان ئەوه ئه‌ندازه‌یه‌ی ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر زماندا هه‌یه، به‌ره‌مه‌مت ده‌بیت) (1990: 327، Потенбя). هه‌رخۆی (شاعر جوهرێکه له‌ زمان، هه‌موو که‌سێک ده‌ستی نایگاتی، ته‌نیا ئەوانه‌ نه‌بیت، که جوهره‌ توانایه‌کی نمونه‌یی تایه‌تیا هه‌یه) (قادر، ۲۰۱۲: ۸)، هه‌روه‌ها (ئه‌ره‌ستۆ) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌ئیت: ((گه‌وره‌ترین خاسیتی چاکی زمانی شیعری ئەوه‌یه، که روون و ئاشکرا بیت، بێ ئەوه‌ی سواو بیت، زمانی شیعری ئەوه‌ کاته‌ روون و ئاشکرا ده‌بیت، که له‌ وشه‌ی رۆژانه‌ دروست بیت) (ئه‌ره‌ستۆ، ۲۰۰۴: ۸۳)، به‌لام بێگومان ئەمه‌ ئەوه‌ ناگه‌یه‌نیت، که شاعیران ده‌توانن به‌ هه‌مان ئەوه‌ زمانه‌ی، که خه‌لکی قسه‌ی بێ ده‌که‌ن، به‌ هه‌مان شیوه‌ شیعره‌کانیان به‌هۆنه‌وه‌، چونکه‌ له‌ راستیدا ئەره‌ستۆ رای وایه، که (زمانی قسه‌کردن له‌ زمانی شاعر جیا به‌ بۆ ئەوه‌ ده‌چیت که شاعیر مافی ئەوه‌ی هه‌یه‌ زمانێکی تایه‌ه‌ت به‌کار به‌یئت، که له‌ زمانه‌ ئاساییه‌ بلاوه‌که‌ دوور بیت) (سایر، ۲۰۰۶: ۲۸۲). به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بڵین: زمان بێچینه‌ و ره‌گه‌زێکی به‌هێزی شیعره، ئەوه‌ ئامرازه‌یه، که شاعیر هه‌ست و نه‌ست سۆز و بیر و بۆچوونه‌کانی خۆی بێ ده‌رده‌بیریت.

نالی یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین شاعیرانی ئەده‌بیاتی کلاسیکی کوردی و سه‌رقافله‌ و سه‌رده‌می (نالی) شاعرانی قوتابخانه‌ی بابان بووه، له‌ سه‌رده‌می (نالی) شاعر و ئەده‌بیات به‌ شیوه‌زاری کرمانجی ناوه‌راست نه‌ده‌نووسرا، به‌لکو به‌ شیوه‌زاری گۆرانی بووه، به‌لام نالی هات و وه‌کو رابه‌ریک ئاراسته‌ی زمانی شیعری له‌ زمانی شیوه‌زاری گۆرانه‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ شیوه‌زاری کرمانجی ناوه‌راست و زۆر سه‌رکه‌وتوانه‌ توانی شاعیرانی دوای خۆی وا لێ بگات له‌سه‌ر ئەوه‌ رێپه‌وه‌ی ئەوه‌ برۆن، هه‌روه‌ها له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا بێگومان زمانی شیعری ئەوه‌ سه‌رده‌مه‌ زمانێکی تایه‌ه‌ت بووه‌ به‌وه‌ قوناغه‌وه‌ و (شاعر وتن به‌ چه‌ند زمانێک نه‌ک ته‌نها لای شاعیره‌کان ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ته‌بیعی باری رۆشنی سه‌رده‌مه‌ که‌یان بووه، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی، نووسین به‌ چه‌ند زمانێک بوو، که شاعیره‌کان شانازیان پێوه‌ ده‌کرد و به‌ نیشانه‌ی زانیایی و ده‌ست‌رۆشتووپی ئەده‌بی خۆیان داده‌نا) (حه‌مه‌که‌ریم، ۱۹۸۶: ۷۶). ئەوه‌تا نالی له‌ شیعریکدا ده‌ئیت:

**فارس و کورد عه‌ره‌ب هه‌رسیم به‌ ده‌فته‌ر گرتووه  
نالی ئەمه‌رۆ حاکمی سێ مونه‌که، دیوانی هه‌یه  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۵۷۷)**

لێره‌دا دێره‌ شیعره‌که‌ دوو واتا هه‌لده‌گریت، له‌ رووه‌که‌شدا شاعیر ده‌ئیت: ده‌فته‌ر و دیوانی حاکمی فارس و کورد و عه‌ره‌ب هه‌رسێکی له‌ده‌ستی مندایه‌ و من حوکمیان ده‌که‌م، له‌ واتای دووه‌مدا مه‌به‌ستی ئەوه‌یه، که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌ر سێ زمانی فارسی و کوردی و عه‌ره‌بیدا ده‌شکیت و به‌ هه‌رسێ زمانه‌که‌

پێی کردوووه، له ته‌واوی شیع‌ره‌که‌دا، شاعیر (١٥) جار وشه‌ی (چین)ی به‌کار هیناوه، هه‌ندیکجار وه‌کو شوئین (چین و ماچین، لێره تا چین)، هه‌ندیکجار وه‌کو نه‌رێی کرداری چوون (ناچین)، هه‌ندیکجار وه‌کو هاوه‌لناوی چۆنیه‌تی (په‌رچه‌م چین)، هه‌ندیکجار وه‌کو وشه‌ی پرس (پیم بلێ چین؟)، هه‌ندیکجار وه‌کو ناوئێکی لیکدراو (گولچین)، هه‌ندیکجار وه‌کو کرداری رۆشتن (ناچین)، هه‌لبه‌ت روه‌وه، که شاعیر به‌ناوی جیناوی سه‌ربه‌خۆی که‌سی یه‌که‌می کۆی (ئیمه) هوه دواوه، بۆیه زۆر جار له‌ کۆتای نیوه‌ دێره‌کان، جیناوی لکاو بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ (ین) ده‌رکه‌وتوووه و ده‌گه‌رێته‌وه بۆ (ئیمه). به‌مه‌ش به‌خوێندنه‌وه‌ی شیع‌ره‌که‌، له‌سه‌ر ئاستی ناوه‌وه هه‌ست به‌و مۆسیقا جوانه‌ی ناوه‌وه ده‌که‌ین، که به‌ هۆی وشه‌ی (چین)هوه، خوێنانه‌وه‌یه‌تی.

پاش و پێش خستنی وشه‌ یه‌کی تره‌ له‌و ته‌کنیکانه‌ی، که نالی له‌ ئاستی زمانه‌ شیع‌ریه‌که‌یدا زۆر به‌ جوانی به‌کاری هیناوه، ئه‌وه‌ش واته‌: گۆرینی یاسای ریزبوونی که‌ره‌سته‌کانی رسته‌، وه‌ک: کار پێش بکه‌ر بێت، یان گۆرینی شوئینی جیناوه‌کان، یان ئاوه‌لناو پێش ناو بخه‌یت، جگه‌ له‌مانه‌ شاعیر ئه‌توانێت لادانی له‌مه‌ گه‌وره‌تر بنوێنێت، وه‌ک گۆرینی شوئینی ده‌رخه‌ر و دیارخراو، ئه‌مانه‌ش بێگومان هه‌موو لادانه‌ له‌ یاسا ریزمانیه‌ باوه‌که‌ و شیع‌ریه‌ت چی ده‌که‌ن. شاعیر له‌ دێرێکدا ده‌لێت:

پێ، سه‌روی ره‌وانم! که‌ له‌به‌ر ئه‌شکی ره‌وانم  
خه‌رقه‌ بووه‌ته‌ غه‌رقه‌، که‌وا سه‌وزه‌ له‌به‌رما  
(مدرس، ١٩٧٦: ١١٩)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا نالی ده‌ستکاری بونیاد و ستراکچه‌ری ریزمانی رسته‌ی کوردی کردوووه، چونکه‌ یاسای رسته‌ی زمانی کوردی له‌ (بکه‌ر، به‌رکار، کردار) پیکدیت، به‌لام شاعیر کرداری (پ-وه‌ره) له‌ دێره‌ شیع‌ره‌که‌دا پێش خستوووه و له‌ سه‌ره‌تای نیوه‌ی یه‌که‌م دایناوه، به‌وه‌ش لادانی له‌ ئاستی رسته‌سازیدا پیکه‌تێناوه، ئه‌مه‌ش دێره‌که‌ی سه‌رنجراکێشته‌ر و کاریگه‌رتر کردوووه و جه‌ختی له‌ هاتنی یار کردوووه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی دووجار وشه‌ی (ره‌وانم)ی به‌ واتای جیاوازه‌وه هیناوه و ره‌گه‌زدۆزی ته‌واوی دروست کردوووه، یه‌که‌میان به‌واتای به‌رز و قنچ دیت و دوومه‌یان به‌واتای له‌به‌ررۆیشه‌توو (جاری) دیت. له‌ نیوه‌دێری دووه‌میشدا، له‌ وشه‌کانی (خه‌رقه) عه‌با یان که‌وا و (غه‌رقه) نفومبووندا ره‌گه‌زدۆزی ناته‌واوی جو‌دای خوێنانه‌وه‌ و ئاوازی ناوه‌وه‌ی شیع‌ره‌که‌ی جوانتر کردوووه. هه‌روه‌ها یارییه‌کی زمانی گونجاویشی- له‌ نیوان (که‌وا) و (سه‌وز)دا کردوووه، که‌ وشه‌ی که‌وا له‌ (که‌وه)هوه‌ نزیکه‌، که‌ به‌واتای شین دیت و ته‌ناسووبیک ده‌بیریت، هه‌روه‌ها هه‌ر له‌

ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م وشانه‌ وشه‌ی (فه‌ره‌ه‌نگی شیع‌ر) بوون، له‌ زمانی فارسی و کوردی و تورکی عوسمانی به‌کار ده‌هێنران و ئه‌م وشه‌ و رسته‌انه‌ بۆ خوێنده‌واری کورد شتیکی بێگانه‌ نه‌بوون)) (خه‌زنه‌دار، ٢٠١٠: ٧٥)، هه‌ندیکجار ئه‌و وشانه‌ (به‌تایه‌تی عه‌ره‌بیه‌کان) له‌ ژێر کاریگه‌ری ئاینیدا بووه و له‌ ئایه‌تی قورئان و حه‌دیس، یاخود زاواوه‌ سۆفیه‌کانی وه‌رگرتوون و هه‌ندیک جاری تریش هه‌ر وا وشه‌ی عه‌ره‌بین و به‌کاری هینان، لێره‌دا نمونه‌ی ده‌خه‌ینه‌ روو.

له‌ سایه‌ی کوفری زولفت دل (فنا فی النور) ی ئیمانه  
مه‌ئین ظولمه‌ت خراپه‌، وه‌صلی په‌روانه‌ له‌ شه‌ودایه  
(مدرس، ١٩٧٦: ٥٥٨)

له‌م دێره‌دا شاعیر چه‌ند وشه‌ و زاواوه‌یه‌کی عه‌ره‌بی به‌کار هیناوه، (فنا فی النور) زاواوه‌ی ته‌سه‌وفه‌، مانای توانه‌وه‌ له‌ رووناکیدا، هه‌روه‌ها وشه‌کانی (کوفر، ئیمان، ظولمه‌ت، وه‌صل)ی به‌کار هیناوه. له‌ دێرێکی تردا ده‌لێت:

بۆ سه‌یری خه‌رامیده‌نی ئه‌م سه‌روقه‌دانه  
صۆفی له‌ طه‌له‌بدان و وه‌مو سالیکی راهن  
(مدرس، ١٩٧٦: ٣٤٤)

له‌م دێره‌دا وشه‌کانی (خه‌رامیده‌ن، راه) فارسین، وشه‌کانی (صۆفی، طه‌له‌ب، سالیکی) عه‌ره‌بین و شاعیر به‌کاری هینان و ئاوتته‌ی شیع‌ری خۆی کردوون. یاریکردن و دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ یه‌کیکه‌ له‌و ته‌کنیکه‌ جوانانه‌ی، که له‌ خوێنانه‌نی مۆسیقای ناوه‌وه‌ی شیع‌ره‌دا رۆلێکی به‌رچاوی هه‌یه و نالی له‌ ئاستی زمانه‌ شیع‌ریه‌که‌یدا کردوووه‌تی و ده‌سه‌لاتی زۆر باشی تێیدا هه‌بووه، به‌ راده‌یه‌ک به‌ده‌گه‌من شاعیرێکی تری وا له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ده‌بینینه‌وه، که ئه‌وه‌نه‌ به‌سه‌لیقه‌ و جوان ئه‌م ته‌کنیکه‌ی به‌کار هیناوت، بۆ نمونه‌ له‌ شیع‌ریکه‌دا ده‌لێت:

خه‌طات فه‌رموو که‌ خۆشه‌ چین و ماچین  
که‌ ناچین لێره‌ خۆشه‌ جینی ماچین  
برۆت هه‌ر چین و په‌رچه‌م چین له‌سه‌ر چین  
ئه‌وه‌نده‌ چینه‌ قوربان پیم بلێ چین؟!  
شکافیکه‌ کلافه‌ی نافی زولفت  
ده‌رێژی میسک و عه‌نه‌به‌ر لێره‌ تا چین  
له‌سه‌ر به‌رگی گولێکی باغی حوسنت  
هه‌زار، گولجینی بی به‌رگ و نه‌واچین  
ئه‌تۆ مه‌هریو مه‌هرویان ستاره‌ن  
له‌ خزمه‌ت شه‌وقی تۆدا شه‌وچرا چین؟!  
(مدرس، ١٩٧٦: ٣٤٥-٣٤٨)

له‌م ده‌قه‌دا نالی زۆر به‌ جوانی یاری به‌ وشه‌ کردوووه، خوێنه‌ر و گوێگر ده‌که‌ونه‌ نیو هه‌یه‌جانێکی مۆسیقیه‌وه. وشه‌ی (چین) له‌ چه‌ندین شوئیندا دووباره‌ کردوووه‌ته‌وه و یاری

وشه‌ی (که‌وا) شدا، ده‌شیت به واتای (که ئاوا، که بهم شیوه‌یه)ش لیک بدریتته‌وه.

### دووم: وینه‌ی هونهری

شیر له کۆمه‌لیک ره‌گه‌ز پیک دیت، ئەو ره‌گه‌زانه‌ش له‌گه‌ل یه‌کترا تیکه‌ل بوونه، هه‌ر ئەم تیکه‌ل‌بوونه‌ش سه‌ره‌نجام شیر له‌ی لێ به‌ره‌م دیت، گومانی تیدا نییه، وینه‌ی هونهری یه‌کتیکه له‌ ره‌گه‌زه‌گرنه‌کانی شیر، که جوانیه‌کی پتویست به‌شیر ده‌به‌خشیت و شیوازی شاعیرمان بو ده‌ست‌نیشان ده‌کات، چونکه (وینه، په‌رده‌ه‌ئمانینه له‌ رووی دنیا‌بینی هونهری نووسه‌ر و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیوازی نووسی) (Поплавская، 2010: 186)، ئەوه‌تا (شارل بالی)یش ده‌لێت: (پیشتر له‌ قوتابخانه‌ فیزی ئەوه‌ کراین که تهنه‌ وینه‌ی هونهری شایه‌نی سه‌رنجه، ئیستا ده‌بینین، که رۆنیکێ زۆر گرنگی هه‌یه له‌و فۆرمانه‌ی قسه‌کردندا، که شیوازه‌ری لێ ده‌کۆلێته‌وه) (Балли، 2001: 235).

به‌و پیه‌ی که (وینه‌ی هونهری، هونهرترین به‌شه له‌ بنیاتی شیردا، که ناتوانیت جیا بکرتته‌وه یاخود له‌نگه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل به‌شه‌کانی تردا تیک بدریت، ئەمه‌ش به‌ی هۆ نییه، چونکه له‌وه‌ته‌ی شیر هه‌بووه هه‌تا ئەمرو له‌سه‌ر وینه‌ بنیاتی نراوه) (گه‌ردی، 2004: 31)، بنگومان ئەمه‌ش ئاسان نییه، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی (وینه‌ی شیر له‌ بۆشاییه‌وه دروست نابیت، به‌لکو له‌ ره‌گه‌زه‌کانی ناو واقع پیک دیت، که شاعیر ده‌ستکاری ده‌کات به‌ شیوه‌ی لابرده‌ن یان جه‌ختکردن له‌سه‌ر لایه‌نیکیان، پاشان جارێکی تر له‌به‌ر رۆشایی هه‌لچوونه‌ تایبه‌تییه‌که‌یدا پیک ده‌هێنێته‌وه تا ده‌بیت به‌ وینه‌یه‌کی نوێ) (که‌ریم، 2009: 22).

وینه‌ی هونهری، ده‌رپینی ئەزمونیک هه‌ستیه، به‌ رینگای یه‌کی له‌ هه‌سته‌کانه‌وه ده‌گۆزێتته‌وه بۆ زه‌ینی مرو‌ف و زه‌ینیش به‌ شیوازیکی رورژینه‌ره‌ ده‌یکات به‌ شیر (عه‌بدوهره‌مان، 2006: 8)، به‌لام (شاعیر بۆ دروستکردنی وینه‌ی هونهری تهنه‌ پشت به‌ هه‌سته‌کانی نابه‌ستیت، به‌لکوو ئاوه‌ز و ژیری لایه‌نیکێ تره، که ده‌بیتته‌وه‌ی خولقاندنی وینه. ئەو وینه‌نه‌ش، که به‌هۆی عه‌قل و ژیرییه‌وه دروستکاران و هیچ ئاماژه‌یه‌کی هه‌ستیان تیدا نییه، به‌ وینه‌ی واتایی ناسراون) (احمد، 2022: 102).

(سۆکۆلۆف) له‌ کتیبی (وینه‌ی هونهری له‌ لیریکی لێرمه‌نتۆفدا) ده‌لێت: ((که‌س نییه‌ بتوانیت نکۆلی له‌وه‌ بکات، که شاعیر ده‌توانیت به‌ دیره‌ شیریک تابلویه‌کی هونهری بنه‌خشیت و به‌ زیندوویی له‌ خه‌یالی خۆنه‌ردا رابگریت)) (Соколов، 1964: 176). سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی خولقاندنی وینه‌ی هونهری، خه‌یاله، به‌و مانایه‌ی شاعیر به‌هۆی خه‌یاله‌وه له‌ نیوان ئەو شتانه‌ی لیکچوون هه‌یه له‌ نیوانیاندا وینه‌ی هونهری ده‌خولقێت، له‌م باره‌یه‌وه، (د.مجد غونه‌یمی هیلال) ده‌لێت: ((له‌ وینه‌ شیریه‌کاندا ئەو ئامرازه‌

به‌دیدیت، که له‌ رینگه‌یه‌وه شاعیر ده‌گاته جیگیرکردنی ئەو په‌یوه‌ندیانه‌ی، که له‌نیوانی شته‌کان و بیردا، یان له‌نیوان هه‌ستپیکراو و سۆزدا، یاخود له‌نیوان ماده‌وه‌ و خه‌وندا هه‌یه، ئەوه‌ش ئەو خه‌یاله‌یه، که تێده‌په‌رێت و ده‌یانگه‌یه‌نێته‌یه‌ک. وینه‌کان له‌ به‌راوردکاری نیوان دوو شتی که‌م یان زۆر له‌یه‌ک دوور دروست ده‌بن)) (هلال، 1997: 400). بنگومان وینه‌ی هونهری به‌ یارمه‌تی هونهره‌ روونبێژییه‌کان دروست ده‌بیت، هه‌ر بۆیه‌ لێره‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ هه‌ناوی شیر نالییه‌وه وینه‌ی (لیکچواندن، خواستن، درکه) بخه‌ینه‌روو، که دیارترین پیکه‌نه‌ری وینه‌ی شیرین.

### ۱ - وینه‌ی لیکچواندن

لیکچواندن، ئەوه‌یه شتیک به‌ شتیک دی بچوونیت، که هاوبه‌ش بن له‌سیفه‌تیک یان زیاتر، به‌هۆی یه‌ک له‌ ئەه‌زه‌ره‌کانی، باس کرابیت، یان باس نه‌کرابیت و په‌وتی رسته ئاماژه‌ی بکات (گه‌ردی، 2013: 120). نالی له‌ دیریکدا ده‌لێت:

رووم ئەوا زه‌رد بوو وه‌کو پایز له‌ هیجران نالی  
عه‌شق ئیستا که‌ش له‌من سه‌یلی به‌هارانی ده‌وی  
(مدرس، 1976: 703)

له‌م دیره‌ شیردا دوو وینه‌ی تاک هه‌یه، یه‌که‌میان: له‌ نیوه‌دیری یه‌که‌مدا به‌ یارمه‌تی لیکچواندن دروستی کردووه، لێره‌دا شاعیر رووی خۆی چواندووه به‌ پایز له‌ زه‌ردیدا، ئەم چواندنه‌ی به‌ یارمه‌تی ئەه‌زه‌ریکی له‌ ئەه‌زه‌ره‌کانی چواندن کردووه، که ئەویش (وه‌کو)ه، شاعیر به‌ یارمه‌تی چواندنی دیره‌ی به‌ربلاو وینه‌که‌ی خولقاندووه. له‌ نیوه‌دیری دووه‌میشدا سوود له‌ خواستی شاراوه‌ وه‌رگیراوه، سه‌یلی به‌هاران خواستراوه و بۆ (فرمیسک) به‌کار هاتووه، چونکه به‌هۆی عیشقه‌وه دروست بووه، مه‌حال کۆده‌کاته‌وه، که لافاوی به‌هارانه‌ له‌ پایزدا. له‌ دیریکێ تردا شاعیر ده‌لێت:

شیری ئەبرۆت، تیری غه‌مه‌زه‌ت وا له‌ جه‌رگم کاریه  
دیت له‌ توفانی دوو چاوم له‌ت له‌تی خوی جگه‌ر  
(مدرس، 1976: 202)

له‌م دیره‌ شیردا، برۆی یار به‌ شمشیر، غه‌مه‌زه‌شی به‌ تیر چوینراون، یار به‌و تیر و شمشیره‌ جه‌رگی شاعیری پاره‌پاره کردووه، به‌مه‌ش له‌ جیاتی فرمیسک، خوتن و پارچه‌ی جگه‌ری شاعیر به‌ چاوه‌کانیدا دیتته‌ خواره‌وه. شاعیر به‌ یارمه‌تی چواندنی بلاو وینه‌یه‌کی هونهری ناوازه‌ی له‌پێشوو نه‌چووی دروست کردووه، که مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ وینه‌ی شیریدا و نالی به‌په‌رمووچی زمان بیکشیت.

### ۲ - وینه‌ی خواستن

یه‌کیکی تر له‌و هونهره‌ ره‌وانییه‌یانه‌ی توانایه‌کی به‌رزیه‌یه له‌ خولقاندنی وینه‌ی هونهریدا، خواستنه، که (بریتیه‌یه له

بدات به دهستهوه و مه بهست له مانایه ی لهه دواییه بئیت، دیسان ئەشی واتا دروست و نهژادییه کهت مه بهست پی، چونکه هیچ نیشانه یه ک نییه به رهه لستی ئەوه بکات، که مانا نهژادییه کهت مه بهست پی (گهردی، ۱۹۷۲: ۸۸)، یان زۆر به کورتی درکه ئەوه یه، که (شتیک بلئیت و مه بهست شتیکی تر بئیت) (سلیمان، ۲۰۱۴: ۱۶۶). نالی شیوازی درکه پی له خولقاندنی وینه هونرییه کانیدا به کار هیناوه و له دێرێکدا دهئیت:

**مل عه له م، شیرین قه له م، ئاهو شکم، مه یمون قه ده م  
سم خر و کلک ئیستر و، مه نزل بر و، ئاره ق نه رێژ  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۲۲۵)**

له م دێره دا شاعیر وینه ی کهر (گۆی دێرێ) ه که ی ده کیشیت، که ملی وه کو ئالا به رزه و بالای وه کو قه له م ریکه و ناوقه دی وه کو ئاسک باریکه و پی و قه ده میش وه کو مه یمون به خیره، سمی خره و کلکی وه کو کلکی ئیستره و رینگا بره و ئاره ق نارێژیت، دهر بپینی وشه ی (ئاره ق نه رێژ) لێره دا سیفه تیک ئە گه یه نئیت، که ئەویش (ماندوو نه بوون) ه، واته شاعیر له جیاتی ئەوه ی بلئیت: که ره که م ماندوو بوونی بۆ نییه و توه یه قی ئاره ق نه رێژه، ئەمه ش به کاره یینانی درکه یه، لێره دا شاعیر به یارمه قی درکه له سیفه ت، وینه یه کی هونهری جوانی دروست کردوو. له دێرێکی تر دا دهئیت:

**نه خلی بالات نه و به ره، تازه شکوفه ی کردوو  
تۆ که بۆی شیرت له ده م دی، ئەم مه مه ت که ی کردوو  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۵۴۴)**

نالی، به یاره که ی دهئیت: بالای وه کو دارخورمای ریک و جوانت، تازه وا خه ریکه هه لاله ده کات، به لام سه رم له وه سورماوه، که تۆ هیشتا مندائیت، چۆن وا مه مه ت کردوو؟! دهر بپینی (بۆی شیرت له ده م دی) درکه یه و مه بهست له وه یه که تۆ هیشتا مندائیت، چۆن مه مه ت دهر کردوو، شاعیر به به کاره یینانی درکه له سیفه ت وینه یه کی هونهری زۆر جوانی دروست کردوو.

### دهر ئه نجام

له کۆتای توێژینه وه که دا گه شتووین به چه ند دهر ئه نجامیک، که له شیوه ی خالدا ده یخه یه روو:

۱- شیواز به گشتی هه موو تابه ته مندییه کانی شاعیر ده گرتیه وه، به تابه قی له چۆنییه قی هه لسوکه وتکردنی له گه ل زمانی شاعیریدا. له کۆندا دراوه ته پال ره وان بێژی، له ئەده ی هه وچه رخدا له سه ر دهستی (شارل بالی) فه ره نسی، وه کو زانست چه سپا. له ئیستادا له روانگه ی بابه ته زمانیه کانه وه له به ره می شاعیران ده کۆلئیه وه.

۲- زانستی شیواز له ناو کورددا تاراده یه ک نوئیه، چونکه یه که م که س که قسه ی له سه ری کردوو (شیخ نووری شیخ

به کاره یینانی وشه یه ک بۆ دهر بپینی مانایه کی تر بێجگه له مانای دروستی وشه که، به مه رجی په یوه ندی نیوان مانای دروست و مانای خوازه یی وشه که ویکچوون بئیت، ئە پی نیشانه یه کیش هه پی که ئیمه مه به ستان به م وشه یه مانا خواستراوه که یه، نه ک مانا دروسته که) (گهردی، ۱۹۷۲: ۶۹)، ههروه ها (أبی هلال العسکری) یش دهئیت: ((خواستن، گواستن وه ی دهسته وازه یه له زماندا، له شوئینی به کاره یینانی بنه ره تیه وه بۆ مه به ستیکی تر)) (العسکری، ۱۹۵۲: ۲۶۸). زمانی شاعیری نالی له ئاستیکی به رزی هونهریدا بووه و شاره زاییه کی زۆر باشی له هونهری خواستندا هه بووه، توانیویه قی له ئاستیکی زۆر بالادا وینه ی هونهری خواستی نایاب و داهیتراوی پی بخولقنئیت له دێرێکدا دهئیت:

**له دوگمه ی سوخمه دوئینی نوئیزی شیوان  
به یانی دا سفیده ی باغی شیوان  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۳۲۰)**

لێره دا شاعیر به یارمه قی خواستن، وینه یه کی هونهری جوانی دروست کردوو، وینه که دهئیت: دوئینی له کاتی نوئیزی ئیواره دا، دوگمه ی سینه ی یار کرایه وه و سیوه سپیه کانی (مه مه کانی یار) ئیواره (شیوان) یان گۆری به به یانی، یان ده شیت وه ک (شیواند) یش لیک بدرئیه وه، که نوئیه که ی شیواندوو. دیاره خواستن له (باغی شیوان) دایه، شاعیر وشه ی سیوی خواستوو و له جیاتی مه مک به کاری هیناوه، واته (مه مک) بۆ خواستراوه و نه هاتوو، (سیو) ل خواستراوه، (دوگمه ی سوخمه) و (به ییان- دوو به ی) نیشانه ی خواستنه کهن، ده بپین شاعیر به یارمه قی خواستی ئاشکرا، ئە وینه جوانه ی دروست کردوو، که سه لمینه ری شیوازی به رزی زمانی شاعیری شاعیره. له دێرێکی تر دا شاعیر دهئیت:

**تا نه گریا ئاسمان و، ته م ولاتی دانه گرت  
گۆل چه مه ن ئارا نه بو، هه م لئوی غونچه وا نه بوو  
(مدرس، ۱۹۷۶: ۳۷۱)**

ئاسمان ده ست ده کات به گریان و ته م ولات داده گرتیت، هه ر ئەم گریانه ی ئاسمانیش سه ره ئه نجام ده بئیه هۆی ئەوه ی، که غونچه لئو بکاته وه و پێکه نئیت و ولات برارئیه وه و پر بئیت له گۆل و گۆلزار. لێره دا شاعیر وشه ی ئاسمانی خواستوو، چونکه له راستیدا ئاسمان ناگری، به لکو مرۆف ده گری، که واته (ئاسمان) بۆ خواستراوه، (مرۆف) ل خواستراوه و نه هاتوو، (گریان) نیشانه ی خواستنه که یه، بۆیه شاعیر به یارمه قی خواستی شاراره ئەم وینه جوانه ی پیک هیناوه.

### ۳- وینه ی درکه یی

درکه، ئەوه یه وشه یه ک یا کۆمه ئە وشه یه ک بپینی، که واتای دروستی خۆی هه بیت، هه ر له و کاته دا، له رسته که مانایه کی تر

10. حەمە کەریم، حەمە سەعید (۱۹۸۶)، دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، مامۆستا کەمال: سەرەتا یەک بۆ لیکۆئینەوهی شیعری کلاسیکی کوردی، چاپی یەکەم، دەرگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی، بەغداد.
11. حەمەخان، نوری فارس (۲۰۰۴)، عەرۆزی کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی ئاراس، ههولێر.
12. حەوتیزی، دەریا جەمال (۲۰۰۹)، وینە ی روونبۆژی له کۆمه له شیعری (شههید به تهنیا پاسه دهکات) ی قوبادی جهلیل زاده، سلیمانی.
13. خال، شیخ مجد (۲۰۱۷)، فەرهنگی خال، چاپخانهی رۆژهلەلات، ههولێر.
14. خەزنەدار، د.مارف (۱۹۶۲)، کیش و قافییه له شیعری کوردیدا، چاپخانهی وهفا، بەغداد.
15. خەزنەدار، د.مارف (۲۰۱۰)، مێژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی سێیەم، چاپی دووهم، چاپخانهی ئاراس، ههولێر.
16. خەلیل، د. ابراهیم محمود (۲۰۱۷)، رەخنە ی ئەدەبی نوێ له لاسایکردنەوهه بۆ هه لوه شاندنەوهه گهراپی، و: دمجد تاتانی، چاپی یەکەم، چاپخانهی کارۆ، سلیمانی.
17. ساییر، د.په ریز (۱۰۰۶)، رەخنە ی ئەدەبی کوردی و مەسەله کانی نوێکردنەوهی شیعەر، چاپی یەکەم، چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، ههولێر.
18. سلیمان، هه ژار فه قی (۲۰۱۴)، روونبۆژی له شیعری مه حویدا، چاپی یەکەم، چاپخانهی سه ردهم، سلیمانی.
19. سه جادی، عه لانه ددیس (۲۰۱۸)، نرخ شناسی، چاپی یەکەم، بلوکردنەوهی کوردستان، سنه.
20. سه عید، ناز نه حمەد (۲۰۱۳)، لادان له شیعری له تیف هه لمه تندا، چاپی یەکەم، چاپخانهی بینای، سلیمانی.
21. عه بدوللا، د. ئیدریس (۲۰۱۰)، شیواز و شیوازگه ری، چاپی یەکەم، چاپخانهی رۆژهلەلات، ههولێر.
22. قادر، د.خانزاد عه لی (۲۰۱۲)، زمانی شیعری (حاجی قادری کۆبی و مه حوی و شیخ ره زای تاله بان)، چاپخانهی حاجی هاشم، ههولێر.
23. کای، د. حەمە نوری عومەر (۲۰۰۸)، شیواز له شیعری کلاسیکی کوردیدا، چاپی یەکەم، چاپخانهی تیشک، سلیمانی.
24. کای، د. حەمە نوری عومەر (۲۰۱۲)، شیواز ی شیعری نوێ کوردی کرمانجی ناویراست (۱۹۲۰-۱۹۷۰) چاپی یەکەم، چاپخانهی روون، سلیمانی.
25. گیوی موکریانی (۲۰۱۷)، فەرهنگی کوردستان، کوردی\_ کوردی، بەرگی دووهم، چاپی دووهم، چاپخانهی رۆژهلەلات، ههولێر.
26. گه ردی، د.عه زیز (۱۹۹۹)، سه روا، چاپی یەکەم، دەرگای ئاراس، ههولێر.
27. گه ردی، د.عه زیز (۲۰۰۳)، رابه ری کیشی\_ شیعری کلاسیکی کوردی، چاپخانهی دیکان، سلیمانی.
28. گه ردی، د.عه زیز (۲۰۱۴)، کیشناسی کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی نارین، رانیه.
29. گه ردی، عه زیز (۱۹۷۲)، په وانبۆژی له ئەدەبی کوردیدا، بەغداد.
30. مه لازلاده، د. ریتوار مجد (۲۰۱۹)، شیوازناسی له ئەدەبدا، چاپی یەکەم، چاپخانهی میر، ههولێر.
31. مجد، د.عبدالقادیر حەمە امین (۲۰۰۸)، بنیاتی کارنامه ی له ده قی نوێ کوردیدا، چاپی یەکەم، چاپخانهی حاجی هاشم، ههولێر.
32. مدرس، مه لاعه بدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم (۱۹۷۶)، دیوانی نالی، چاپی یەکەم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بەغداد.

سأج)ه، که ئەویش دەگه رپه ته وه بۆ ناوه راستی بیسته کانی سه ده ی بیسته م.

۳- له شیعری (نالی)دا شیوازی پیکهینانی ئاوازی دەرروه، که (کیش، سه روا) دروستی ده کهن، به کیشی\_ عه رووزی عه ره بییه، به زۆریش (هه زه ج و دواتر په مه ل و ئینجا موزاریع... هتد) هۆنراونه ته وه. جۆره کانی سه روایش، به گشتی له دوو جۆر سه روا پیکهاتوه، که ئەوانیش (سه روا ی په گرتوو، پاش سه روا)ن. له ئاوازی ناوه وه شدا، زۆر جار ته کنیکی (دوو باره کردنەوهی ده نگه پیت، دوو باره کردنەوهی وشه، دوو باره کردنەوهی ده سته واژه و پرسته و هونەر ره وانبۆژییه کانی جینگۆرکی و دژیه ک و په گه زدۆزی... هتد)، به کار هیناوه.

۴- زمانی شیعری نالی شیوازیکی تایبه تی به شیعره کانی به خشیوه، زمان لای ئەم جیتی بایه خه و ئەوه نده ی ئامانجه ئامراز نییه. زمانیکی ئەدەبیی بالای وه ها، که هه م واتا له قوولاییدا هه لگه راوه، هه میش له یه ککاتدا زیاد له یه ک واتای هه یه، له گه ل ئەوه شدا سه رقافله ی گۆرینی زمانی شیعری بوو له شیوازاری گۆرانوه بۆ شیوه زاری کرمانجی ناوه راست، هه ر بۆیه شاعیرانی دوا ی خۆی که وتوونه ته ژیر کاریگه ری ئەمه وه.

۵- شاره زایی و هۆشیاری (نالی) له هونەر کانی ره وانبۆژی و به تایبه تی روونبۆژیدا، هۆکاری خولقاندنی وینە ی هونەری داهینراون. له رووی ریزه شه وه به پله ی یه که م سوودی له (چواندن) و دواتر (خواستن) و ئینجا (درکه) وه رگرتوو و وینە ی هونەری نوێ ی خولقاندوو.

### سه رچاوه کان

1. نه حمەد، په خشان عه لی (۲۰۰۹)، شیوازی شیعری گۆران، چاپی یەکەم، چاپخانهی ره نج، سلیمانی.
2. نه حمەد، صافیه محمەد (۲۰۱۴)، شیوازی شیعره کوردییه کانی پیربال مه حمود، چاپی یەکەم، چاپخانهی رۆژهلەلات، ههولێر.
3. نه حمەد، که ژال حەمە ئەمین (۲۰۱۰)، بنیاتی هونەری له شیعره کانی (فهرهیدون عه بدول به رزنجی)دا، نامه ی ماستەر، زانکۆی سلیمانی.
4. نه ره ستۆ (۲۰۰۴)، هونەری شیعەر، و: عه زیز گه ردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی گه نج، سلیمانی.
5. نه سوهد، د.نه وزاد نه حمەد (۲۰۱۵)، فەرهنگی زاواه کانی ئەدەب و زانسته مرؤفایه تیه کان، چاپی یەکەم، چاپخانهی غه زه لنووس، تاران.
6. ابراهیم، مجد عه بدالکریم (۲۰۱۲)، پیکهاته ی زمانی شیعری له روانگی رەخنە ی ئەدەبی نوێوه، چاپی یەکەم، چاپخانهی موکریان، ههولێر.
7. بيمار، عه بدالرزاق (۱۹۹۲)، کیش و موسیقای هه لبه سستی کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی دار الحریه، بغداد.
8. حسین، د. هیمدا (۲۰۰۹)، دەر وازه یه ک بۆ رەخنە ی ئەدەبی نوێ کوردی، چاپی دووهم، چاپخانهی باز، ههولێر.
9. حه سه ن گه ردی، د.سه ردار نه حمەد (۲۰۰۴)، بنیاتی وینە ی هونەری له شیعری کوردیدا (۱۹۷۰-۱۹۹۱)، سلیمانی.

52. Соколов, Александр (1964), Художественный образ в лирике Лермонтова, (Творчество М. Ю. Лермонтова: 150 лет со дня рождения, 1814—1964), Наука, Москва.
33. گهردی، د. موحسین ئەحمەد مستهفا (۲۰۱۳)، به هاری په وانبیژی (واتاناسی، پروونبیزی، جوانکاری)، چاپی په کهم، چاپخانه نارین، ههولیر.
34. مستهفا، ئاسۆ عومەر (۲۰۰۹)، بهها ئیستاتیکییبه کانی شیعر لای پیرمێرد و شیخ نوری شیخ سالتج و گۆران، چاپی په کهم، چاپخانه خانی، دهۆک.
35. موکریانی، ههژار (۱۳۸۴)، ههنبانهبۆرینه، فرهنگ کوردی-فارسی، چاپی جواره، سروش (انتشارات صدا و سیما)، تهران.
36. میرزا توفیق، د.ئافان عهلی (۲۰۱۲)، چینی دهق له شیعرهکانی نالیدا، چاپخانهی کهمال، سلیمانی.
37. مهردۆخی کوردستانی، مجد (۱۳۴۹)، فرههنگی مهردۆخ، بهرگی دووهم، چاپی په کهم، خانهی بلاوکردنهوهی پرتهوبهیان، سنه.
38. هانیگ، بیتەر و ئەوانی تر (۲۰۱۰)، تیۆری ئەدهبی و شیوازاناسی، ناماده و وهگێزان: ئەنوه قادر محمهده، چاپی دووهم، چاپخانهی کتیبخانهی یادگار، سلیمانی.
39. احمد، مهربوان حمه کریم (۲۰۲۲)، بنیاتی وینهی هونهری له شیعی (سالمد، نامهی دکتۆرا، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلیمانی).
40. عهبدوهرحمان، عهبولسهلام سالار (۲۰۰۶)، وینهی هونهری له شیعی (شیخ نوری شیخ سالتج) دا، نامهی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
41. عهلی، زانیار سالتج (۲۰۱۵)، بنیاتی ئاوازهیی له شیعی نوێ کوردیدا (۱۹۵۸-۱۹۱۸)، نامهی ماستەر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
42. کهریم، فهراهاد قادر (۲۰۰۹)، بنیاتی وینه له شیعرهکانی حهمدیدا، نامهی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
43. بیریجیرو (۱۹۷۲)، الاسلوبیة، ترجمة: د.منذر عیاشی، مرکز الانماع الحضاری، سوریه.
44. الشایب، احمد (۱۹۹۴)، أصول النقد الادبی، ط ۱۰، قاهرة، مكتبة النهضة المصرية.
45. المسکری، أبی هلال الحسین (۱۹۵۲)، کتاب الصناعتی (الکتابة والشعر)، تحقیق: علی مجد البجاوی، مجد ابوالفضل ابراهیم، ط ۱، دار اخیاء الکتب العربیة.
46. هلال، د.مجد غنیمی (۱۹۹۷)، النقد الادبی الحدیث، دار نهضة مصر- للطباعة والنشر والتوزیع، القاهرة.
47. Французская стилистика, Шарль (2001), Балли, Издание Перевод с французского: К.А.ДОЛИНИНА, Москва. УРСС, стереотипное, второе,
48. Шарль (1955), ОБЩАЯ ЛИНГВИСТИКА И, Балли ВОПРОСЫ ФРАНЦУЗСКОГО ЯЗЫКА, Перевод с французского: Е. В. и Т. В. В Е Н Т Ц Е Л Ь, ИЗДАТЕЛЬСТВО ИНОСТРАННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ, Москва.
49. СТИЛЬ: ТЕРМИН И О.Е (2006), Захарчук, Научный журнал ПОНЯТИЙНОЕ ПРОСТРАНСТВО, декабрь 2006. №24(8), (КубГАУ),
50. Поплавская, И. А.(2010),ТИПЫ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ПОЭЗИИ И ПРОЗЫ В РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ ПЕРВОЙ ТРЕТИ XIX «ТОМСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ», ТОМСК.
51. Теоретическая Александр (1990), Потебня, Высшая школа. Москва, поэтика,